

TFG

**BOIXAR OR DIE 2:
POSTPORNO NEORURAL IL·LUSTRAT**

Presentat per Lluïsa Febrer Bausà

Tutor: Joaquín Aldás Ruiz

Facultat de Belles Arts de Sant Carles

Grau en Belles Arts

Curs 2017-2018

**UNIVERSITAT
POLITÈCNICA
DE VALÈNCIA**

**UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA
FACULTAT DE BELLES ARTS DE SANT CARLES**

RESUM

Boixar or die 2 és un projecte d'autoedició que reflexiona, a través del dibuix, sobre la pornografia i la identitat (sexual, social, econòmica i cultural) de la societat contemporània. Aquest treball és una prolongació del projecte artístic realitzat durant els darrers anys de carrera, ja que és el segon número d'un fanzín pornogràfic (*Boixar or die*) publicat l'any 2015.

El postporno és un moviment artístic i polític, que sorgeix als anys 90, que utilitza el cos i la performance per criticar i reinventar constantment la sexualitat limitada i simplista (privada, blanca, masculina, heterosexual) que ens imposa la pornografia mainstream, el sistema capitalista i la moral judeo-cristiana.

L'eix central de **Boixar or die 2** és el postporno que, emmarcat dins del context globalitzat, hiperturístic i neorural de l'illa de Mallorca, serveix per reivindicar, en clau humorística, la cultura popular mallorquina (en perill d'extinció) i una sexualitat alternativa i creativa sense prejudicis de gènere, raça, edat, classe social i complexió anatòmica.

El resultat és un fanzín imprès que inclou dibuixos i textos que, posteriorment ha estat distribuït en llibreries, tendes de còmics i associacions culturals.

Paraules clau

Postporno, Sexualitat, Gènere, Identitat, Autoedició, Il·lustració eròtica

ABSTRACT

Boixar or die 2 is an autoedition project that reflect, through drawing, on pornography and identity (sexual, social, economic and cultural) of the contemporary society. This project is an extension of the artistic work done during the last years of the university period, since it's the second issue of a pornographic magazine (*Boixar or die*) published in 2015.

Postporn is an artistic and political movement, that appeared at the 90's, that use body and performance to criticize and reinvent constantly the limited and simplistic sexuality (private, white, male, heterosexual) that mainstream pornography, the capitalist system and the Judeo-Christian morality imposes to us.

The central axis of *Boixar or die 2* is postporn that, framed in the globalized, hyperturistic and neorural context of Mallorca's island, serve to claim, in a humorous key, the popular majorcan culture (in danger of extinction) and an alternative and creative sexuality without prejudices of gender, race, age, social class and anatomical complexion.

The result is a printed fanzine that includes drawings and text that later had been distributed in book shops, comic shops and cultural associations.

Key words

Postporn, Sexuality, Gender, Identity, Autoedition, Erotic illustration

ÍNDEX

1.INTROUCCIÓ	5
2.OBJECTIUS I METODOLOGIA	6
2.1.OBJECTIUS	6
2.2.METODOLOGIA	6
3.MARC TEÒRIC	7
3.1.POSTPORNO	7
3.1.1. <i>Escena postporno a Barcelona</i>	10
3.1.2. <i>Teoria Queer</i>	11
3.2.FANZINES I CONTRACULTURA	13
3.3.HOTEL MALLORCA	14
3.3.1. <i>No-lloc neorural</i>	15
3.4.REFERENTS GRÀFICS.....	17
3.4.1. <i>Taller Llunàtic</i>	17
4.PRODUCCIÓ ARTÍSTICA	18
4.1.ANTECEDENTS.....	18
4.1.1. <i>Boixar or die 1</i>	18
4.1.2. <i>Postporno il·lustrat</i>	20
4.2.PRODUCCIÓ.....	21
4.2.1. <i>Metodologia i recopilació de dades</i>	21
4.2.2. <i>Contingut</i>	22
4.2.3. <i>Procés creatiu</i>	25
4.2.4. <i>Projecte definitiu</i>	27
5.POSTPRODUCCIÓ	30
6.CONCLUSIONS	32
7.BIBLIOGRAFIA	33
8.CATÀLEG D'IMATGES	35

1. INTRODUCCIÓ

Boixar or die 2 és una excusa per plasmar, alhora, dos dels temes que més ens preocupen; la sexualitat i la identitat. En realitat, són dos conceptes vitals, molt amplis i interconnectats; no es pot parlar de sexualitat sense fer referència a la identitat, així com, no es pot parlar d'identitat sense mencionar la faceta sexual que la conforma. Una de les motivacions i motors del projecte és la necessitat d'expressar el propi punt de vista en relació amb allò sexual i allò identitari.

L'origen d'aquest projecte el trobem l'any 2015; any en què es publica el primer fanzín¹ de l'autora: *Boixar or die*. Aquesta revista pornogràfica il·lustrada condensa la pròpia obra artística en 12 pàgines: sexe, humor i cultura popular mallorquina. *Boixar or die* va ser una paròdia en tota regla: per una part, visibilitzava la democratització de la pornografia dins de la societat de consum i, per una altra part, manifestava la dimensió residual en que es troba la cultura pròpia de Mallorca després de quasi 60 anys de globalització i de *boom* turístic.

El format revista, concedeix al projecte un caràcter obert que en permet la continuïtat i la millora. És per això que, dos anys després, es decideix reemprendre la publicació per incloure-hi les noves inquietuds i necessitats.

Boixar or die 2 neix a partir de la revisió i l'autocrítica del contingut del primer número de la revista. Tot i que fou un projecte molt ambiciós, només deixa constància d'un tipus de sexualitat limitada i poc original: la heterosexual. La segona part de *Boixar or die* vol suplir aquesta pobresa sexual a través de les infinites possibilitats que ofereix el postporno i d'aquesta manera intensificar el discurs crític del projecte.

Des d'una perspectiva *queer* i anticapitalista, el postporno es caracteritza per l'exploració, experimentació i creació continua d'un univers sexual alternatiu. Per aquesta raó, la finalitat del postporno no és masturbatòria, sinó política; posa en dubte la caduca, limitada i inflexible herència sexual del sistema capitalista-catòlic-patriarcal mitjançant la posada en escena d'una gran diversitat d'identitats i de pràctiques sexuals.

Els artistes del postporno utilitzen el seu cos com a eina de treball, arma de protesta i camp d'investigació i, per aquest motiu, la performance, la fotografia i el vídeo són les seves plataformes principals per a difondre les seves creacions. En aquest sentit; l'objectiu del fanzín era el de dur el postporno al terreny del dibuix, és a dir, l'elaboració d'un postporno gràfic.

Per una altra part, el postporno de **Boixar or Die 2** s'introdueix dins del context de la Mallorca rural per reivindicar una cultura i una terra que ens ha mantingut units com a poble molt de temps i que, inevitablement, se'n va pel forat del rentador de la modernitat líquida². Per tant, el resultat és un postporno que investigarà les possibilitats que ofereix el territori neorural turístic mallorquí per crear noves pràctiques sexuals alternatives.

1. Terme que prové de la mescla de *fanatic* i *magazine* en anglès. Significa publicació amateur de poca difusió i realitzada amb pocs mitjans.

2. PICORNELL, C. *Mallorca profunda?*. Mallorca: El Gall Editor, p. 10.

2. OBJECTIUS I METODOLOGIA

2.1. OBJECTIUS

La publicació, distribució i difusió del fanzine **Boixar or die 2** són els objectius principals. El format revista és el canal entre l'emissor i el receptor; necessita d'un públic perquè el projecte cobri sentit. Per tant, la finalitat de la revista és difondre ideologia i les pròpies preocupacions polítiques en relació amb la societat actual i la seva organització a nivell sexual, econòmic i cultural.

En segon lloc, **Boixar or Die 2** és un projecte autogestionat; és a dir, no persegueix guanyar però tampoc perdre diners. La independència i llibertat que permet l'autogestió fa que el contingut i la posterior difusió de la revista sigui exempta de qualsevol tipus de censura per terceres persones.

Per una altra part, el fanzín està totalment fet a mà; tant el dibuix com el text i la seva maquetació. El propòsit era seguir en la mateixa línia i estètica retro que l'anterior número de la revista, a més de cohesionar aquest treball amb la resta de l'obra artística personal que també parteix d'un dibuix analògic.

En relació amb els personatges ficticis il·lustrats que apareixen a la revista, s'ha dissenyat una vestimenta que caracteritza el postporno neorural. Consisteix en reapropiar-se i fusionar l'estètica BDSM³ particular de les performances postporno barcelonines juntament amb la indumentària típica de fer feina al camp.

Una millora respecte al primer número, és la inclusió de nous cossos i perfils de personatge que no atenen a prejudicis de gènere, de forma, de gustos sexuals ni a rols sexuals normatius.

Finalment, **Boixar or Die 2** està escrit completament en català perquè és la llengua pròpia de les Illes Balears i, en segon lloc, per reivindicar-ne l'ús degut a la delicada situació sociolingüística en què es troba actualment. També s'han incorporat els trets dialectals específics del català de Mallorca; per defensar les particularitats de la cultura pròpia i que s'estan perdent.

2.2. METODOLOGIA

Boixar or die 2 és un projecte de disseny editorial; per això, el procés de creació es resumeix en les següents etapes: definir el tema i l'objectiu, la recerca de la temàtica en qüestió, concretar el contingut de la publicació, la producció, la maquetació, l'impressió i la divulgació.

Les diferents etapes s'han dut a terme de manera correlativa; no s'ha abordat la part pràctica fins que no s'han determinat i interioritzat els diferents conceptes de la secció teòrica del treball.

---

3. Acrònim de Bondage, Disciplina, Dominació&Submissió i Sadomasoquisme.

Degut a la complexitat dels conceptes que conformen el marc teòric; no s'ha fet un anàlisi exhaustiu de cada tema, sinó que s'han exposat tan sols els trets generals i més significatius per posar en context al lector.

Per exemple, en el cas de l'apartat del postporno, s'ha sintetitzat la informació perquè és un moviment artístic relativament modern, molt canviant, minoritari, amb poc suport institucional i sense un emplaçament fix a cap part del món. A més, se l'hi ha de sumar la censura que hi ha a internet de moltes obres postpornogràfiques i la poca teoria que s'ha fet al respecte o que no ha estat traduïda. Aquestes qüestions compliquen molt la tasca d'investigació i, per aquest motiu, s'ha reduït l'estudi a una visió general del moviment i només s'ha profunditzat dins l'escena postporno a Barcelona.

Per acabar, s'ha inclòs un darrer apartat de Postproducció; on s'explica com es va fer la presentació, la disfusió del projecte i les reaccions del públic.

3. MARC TEÒRIC

3.1. POSTPORNO

La pornografia està per totes parts i és ben coneguda per a tothom malgrat el seu estatut *underground* i la seva controvèrsia dins de la societat.

És sexualitat transformada en espectacle i té com a objectiu la masturbació planetària multimèdia⁴. De fet, és un dels motors ocults del capitalisme del segle XXI.

El significat i la funció de la pornografia com a gènere cinematogràfic és evident, en canvi, el postporno continua sent un camp desconegut tot i haver aparegut ara ja fa més de dues dècades.

“La resposta al porno dolent no és negar la pornografia, sinó fer un bon porno tu mateix”⁵

Annie Sprinkle.

Aquesta frase d'Annie Sprinkle, la mare del moviment postporno, sintetitza en què consisteix i en retrata l'actitud. Tot i que el concepte de “postporno” l'inventà el fotògraf eròtic Wink van Kempen; va ser la artista i actriu porno, Annie Sprinkle, qui va popularitzar el terme quan va presentar la seva performance *The Public Cervix Announcement* (1990) on convidava al públic a explorar l'interior de la seva vagina amb l'ajuda d'un espècul.⁶

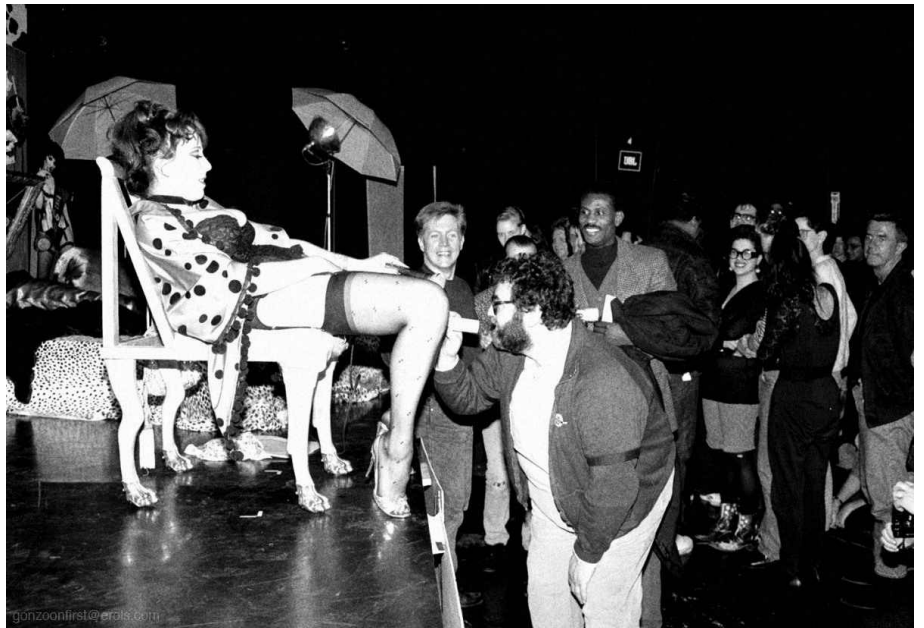
4. PRECIADO, P.B. *Testo yonqui*. Madrid: Espasa Calpe, p. 179.

5. LLOPIS, M. *El postporno era eso*. Barcelona: Melusina, p. 22.

6. ZIGA, I. *Devenir perra*. Barcelona: Melusina, p.160, 161.

*The Public Cervix
Announcement, 1990*

Chroma sex, 2014

Postporn infinite, 2015

Als anys 80, Sprinkle entendreà la sexualitat de la pornografia en termes de performance⁷, és a dir, com a dispositiu de representació, mancat de realisme, destinat a produir excitació. D'aquesta manera, Annie Sprinkle serà la primera en qüestionar la naturalització de les pràctiques sexuals i les relacions de gènere dominants (l'acte sexual entès majoritàriament com a penetració d'un bio-pene a una bio-vagina amb ejaculació) que la indústria pornogràfica proposa. A la iniciativa d'Sprinkle, seguiran durant els darrers anys fins a l'actualitat, des de diferents àmbits i estètiques, els treballs d'aquelles persones que estan descontentes amb la pornografia existent i la seva visió lineal i limitada de la sexualitat. Per això, el postporno es converteix amb l'espai per subvertir les categories de gènere i per redefinir la sexualitat com a quelcom plural i ric.

"Tots aquells que fins ara havien sigut els objectes passius de la representació pornogràfica (dones, actors i actrius porno, putes, mariques i bolleres, perversos, etc) apareixen ara com a subjectes de la representació, qüestionant d'aquesta manera els codis (estètics, polítics, narratius, etc) que feien visibles els seus cossos i pràctiques sexuals, la estabilitat de les formes de fer sexe i les relacions de gènere que aquestes proposen".⁸

Paul B. Preciado.

Per tant el postporno és, en primer lloc, un moviment polític que es rebel·la contra la representació de la sexualitat majoritària, que ens aliena i normalitza certes pràctiques sexuals (heterosexuals per defecte) que propaguen, a escala mundial, la masculinitat i la feminitat i la divisió dels cossos en penetrats i penetrables. I en realitat, tots els cossos són penetrables perquè tenim anus, boca i també son penetradors; llengua, dits, mans, etc.

7. PRECIADO, P.B. *Testo yonqui*. Madrid: Espasa Calpe, p. 182.

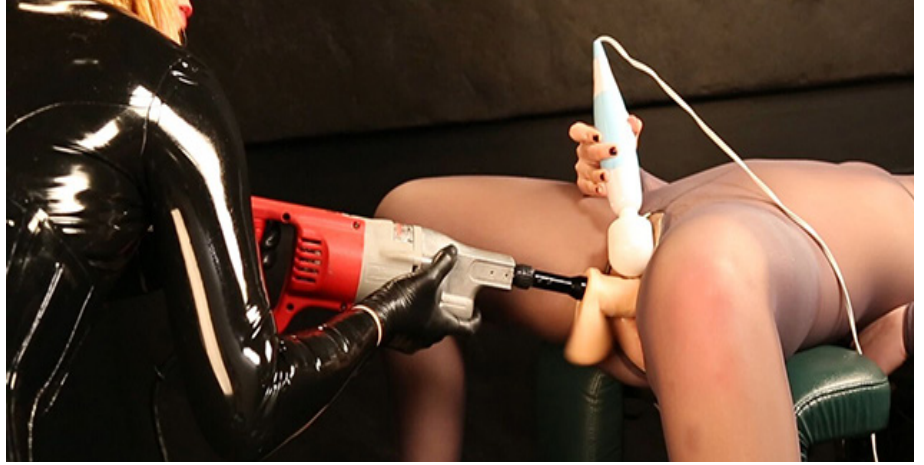
8. PRECIADO, P.B. *Op. Cit.*, p.184.

Plexus, 2016

Squirt Machine, 2016

*“Ens trobem en una configuració somatopolítica del gènere on només les bio-dones, les tecno-dones i els gais són contemplats com a cossos potencialment penetrables, de la mateixa manera que només els bio-homes es presenten i son representats com a penetradors universals naturals”.*⁹

Paul B. Preciado.

El ominioso banquete de las Felicia's, ca. 2014

Sense títol, ca. 2010

Virginie Despentes, referent del nou feminisme, desmenteix que només existeixi un únic tipus de porno¹⁰. Sí, té raó; avui en dia, trobem subgèneres de tot tipus (pel·lícules temàtiques, pel·lícules homosexuals, SM, bondage, gonzo, gang bang, fetitxisme, etc) però la gent protesta per la repetitivitat del porno. És a dir, la mateixa mirada que és repeteix; la mirada de l'home blanc heterosexual que controla el món i el negoci pornogràfic. Hi ha un enfoc que es repeteix reiteradament que simplifica la nostra sexualitat al coit, ridiculitza les sexualitats alternatives i se situa políticament dins del sistema heterosexual capitalista.¹¹

En definitiva, el postporno és artivisme que reivindica una representació de la sexualitat més diversa i creativa. El postporno és material sexualment explícit, o no, que pretén reconstruir i definir el nostre desig com a éssers multisexuals. Per això, la seva finalitat no és sempre la de excitar, sinó que també pot ser per experimentar un altre tipus de sensacions que no siguin únicament la sexual.¹²

Actualment, trobem col·lectius i artistes independents de tot el món que treballen en aquest camp des de diverses disciplines tant a nivell teòric com pràctic. Així mateix, internet, centres d'art contemporani, centres socials ocupats, festivals de postporno i el mateix carrer són les plataformes per donar a conèixer l'obra artística de la gent que no se sent identificada amb la pornografia *mainstream*. El festival *Pornfilmfestival* de Berlín, la *Muestra Marrana*, el *Queeruption* de Budapest, el *Whatthefuckfest* de París, el *Popporn* de São Paulo o el *Hackerpornfilmfestival* de Roma, són els festivals de postporno més destacats i asseguren augmentar l'audiència any rere any.

Però, tot i que el postporno s'hagi anat popularitzant amb el pas del temps, encara continua destinat a romandre a laombra d'una societat obsoleta que es nega a evolucionar i acceptar noves formes d'organització política i social.

9. PRECIADO, P.B. *Op. Cit.*, p.207

10. DESPENTES, V. *Teoría king kong*. Barcelona: Melusina, p.79.

11. LLOPIS, M. *El postporno era eso*. Barcelona: Melusina, p. 14.

12. EGAÑA, L. *Mi sexualidad es una obra artística*, [documental]. Barcelona, 2011. Disponible a: <http://zoiahorn.anarchaserver.org/misexualidad/>

Cumpleaños Diana, 2013

3.1.1. Escena postporno a Barcelona

A Espanya, l'epicentre del postporno el trobem a Barcelona durant els anys 2003-2010 aproximadament. En l'actualitat, Barcelona continua sent un referent però ha perdut la força que tenia quan el postporno va esclatar. Això es deu a la transformació de la ciutat (globalització) i que molts dels espais on s'havia desenvolupat aquesta tendència, principalment centres socials ocupats, han desaparegut.

En aquell moment, principis de segle XXI, Barcelona gaudia d'una gran activitat insurgent. A diferència d'altres ciutats, el moviment postporno de Barcelona destaca pel seu caràcter transgressor i performàtic.

Tot comença l'any 2003; quan Beatriz Preciado, màxim referent en teories *queer* i de gènere, convoca la *Marató Postporno* al MACBA. Aquest seminari va ser el punt de trobada d'artistes i col·lectius que tenien els mateixos interessos i inquietuds respecte a les pràctiques sexuals i cossos dissidents.¹³ És per aquesta raó que no es pot parlar d'un moviment postporno com a tal a Barcelona (i els seus integrants ho corroboren); sinó més aviat d'una coincidència geogràfica/temporal de persones vinculades a l'activisme polític que volien experimentar a través d'allò artístic. Alguns dels seus representants més destacats són: Post-Op (Urko i Elena), la Quimera rosa (Yan i Cecilia), Girlswholikeporno (Águeda Bañón i Maria Llopis), Lucía Egaña, Diana Pornoterrorista, Gofistfundation (Idoia i Spina), ex_dones (Mónica i Itziar), Hija de puto, Helen la zorra suprema, etc.

Mi cuerpo es mio, 2013

13. MOLAS, M. *Postporno: un altre porno (activista i feminista) és possible*. A: Directa.cat. Catalunya, 2015-07-01. [consulta: 2017-06-27]. Disponible a: <https://directa.cat/actualitat/postporno-un-altre-porno-activista-feminista-es-possible>

Taller/performance de Maria Llopis a Ateleku, 2009
sEXUS 3, 2014

Tots aquests col·lectius actuaven sempre, tret del Hangar (Centre de producció d'arts visuals), al carrer o a centres okupa. El postporno va ser tot un fenomen a Barcelona degut a la potència i radicalitat de les seves accions a l'espai públic; des de masturbacions a sexe en viu i ejaculacions en mig del carrer.

Tot i que ja només una petita part dels artistes i col·lectius mencionats anteriorment segueixen en actiu, el postporno no és mort; simplement que Barcelona ha deixat de ser el punt calent del moviment. El que està clar és que aquests discursos políticosexuals tan poderosos van marcar un abans i un després a la ciutat.

3.1.2. Teoria queer

Els 90 seran els anys de la proliferació de les micropolítiques *queer*. De fet, el postporno neix de la teoria *queer*; és la sexualització del discurs teòric.¹⁴

El terme *queer* és en anglès un insult homofòbic; bollera i maricó serien l'equivalent en català. *Queer* passa de ser un insult pronunciat per subjectes heterosexuales per marcar als individus no-normatius (gais, lesbianes, bisexuals, transsexuals, intersexuals) com a éssers abominables, a convertir-se posteriorment en una autodenominació contestatària d'un grup de cossos "abominables" que per primera vegada prenen la paraula i reclamen la seva pròpia identitat.¹⁵

La teoria *queer* és una teoria sobre el cos que afirma que el gènere, l'orientació i la identitat sexual són construccions socioculturals i, per aquest motiu, se situa fora de les oposicions home/dona, masculí/femení, heterosexual/homosexual. La consciència de gènere, raça o classe és un assoliment en nosaltres de la terrible experiència històrica de les realitats socials contradictòries del patriarcat, el colonialisme i el capitalisme.¹⁶

Els individus que conformen el col·lectiu *queer* afirmen que el gènere i el sexe són mecanismes de control del règim heteropatriarcal, que es perpetuen a través de diferents dispositius institucionals com la família, la religió, l'educació, els mitjans de comunicació, la ciència i la legislació; però també de fonts menys evidents com el llenguatge, l'art, la literatura, el cinema i la teoria.

Sense títol, ca. 2012

14. EGAÑA, L. *Mi sexualidad es una obra artística*, [documental]. Barcelona, 2011. Disponible a: <http://zoiahorn.anarchaserver.org/misexualidad/>

15. PRECIADO, P.B. *Manifiesto contrasexual*. Barcelona: Editorial Anagrama, p. 20.

16. HARAWAY, D. *Ciencia, cyborgs y mujeres*. Madrid: Editorial Cátedra, p. 264.

*“Denominam “programació de gènere” a una tecnologia psicopolítica de modelització de la subjectivitat que permet produir subjectes que pensen i actuen com a cossos individuals, que s’autocomprenen com a espais i propietats privades, amb una identitat de gènere i sexualitat fixa”.*¹⁷

Paul B. Preciado.

Judith Butler, destacada pensadora *queer*, afirma que la diferència de gènere, de sexe i les performances normatives que aquests comporten han sigut inscrites en els nostres cossos com a veritats biològiques. D’aquesta manera el sistema heterocentrat reproduïx a tots els cossos, espais i discursos l’equació de: Naturalesa= Heterosexualitat.

*“L’(hetero) sexualitat, lluny de sorgir espontàniament de cada cos nouat, deu reinscriure’s i reinstituir-se a través d’operacions constants de repetició i recitació de codis (masculí/femení) socialment investits com a naturals”.*¹⁸

Judith Butler.

De la mateixa manera, els rols i les practiques sexuals, el desig, l’excitació sexual i l’orgasme són el producte del mateix règim sexopolític que funciona a partir de la fragmentació del cos en categories binàries: home o dona. Per una altra part, el sistema heterosexual redueix la superfície eròtica als òrgans sexuals reproductius i privilegia el penis com a únic centre de producció de l’impuls sexual.¹⁹

*“El penis no posseeix més força orgàsmica que la vagina, l’ull o el dit del peu”.*²⁰

Paul B. Preciado.

La teoria *queer* creu que la deconstrucció, la desnaturalització i la desmitificació del gènere és essencial per destapar i destruir un sistema opressor, a tots els nivells, que opera amb l’excusa del “bon funcionament de la societat”. La “contrasexualitat” que proposa el filòsof *queer* Paul B. Preciado podria substituir aquesta “naturalesa” que se’ns ha imposat. Diu així:

*“En el marc contrasexual, els cossos es reconeixen a si mateixos no com a homes o dones sinó com a cossos parlants. Es reconeixen a si mateixos amb la possibilitat d’accedir a totes les pràctiques significants, així com a totes les posicions d’enunciació que la història ha determinat com a masculines, femenines o perverses. Per tant, renuncien no només a una identitat sexual tancada i determinada naturalment, sinó també als beneficis que podrien obtenir d’una naturalització dels efectes socials, econòmics i jurídics de les seves pràctiques significants.”*²¹

Retrat de Paul B. Preciado, ca. 2005

17. PRECIADO, P.B. *Testo yonqui*. Madrid: Espasa Calpe, p. 90.

18. PRECIADO, P.B. *Manifiesto contrasexual*. Barcelona: Editorial Anagrama, p. 18.

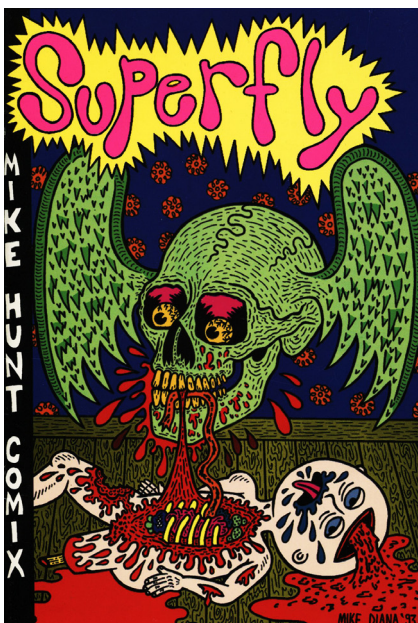
19. PRECIADO, P.B. *Íbid.*, p. 18.

20. PRECIADO, P.B. *Testo yonqui*. Madrid: Espasa Calpe, p. 38.

21. RECIADO, P.B. *Manifiesto contrasexual*. Barcelona: Editorial Anagrama, p. 13.

Cartell del concert de *Puñal* dia 20/01/18 a Medellín (Bogotá)

Portada del fanzín *Superfly*, 1993

3.2. FANZINES I CONTRACULTURA

La contracultura o cultura *underground* és un moviment artístic antisistema que rebutja els valors morals i ideològics de la societat i cultura dominant. El terme contracultura fa referència a les manifestacions culturals que sorgiren des de l'aparició de la Generació *Beat* als Estats Units al 1950. Entre les corrents més destacades trobem el moviment *hippie* a la dècada dels 60, el punk als 70 o el hardcore als 80. A grans trets, la contracultura sorgeix a partir de la confluència de persones descontentes, artistes, idees, problemàtiques, circumstàncies i avanços tecnològics que van dinamitzar l'expansió d'aquestes corrents artístiques i socials.

Són moviments que comencen com a quelcom marginal però que han acabat en tendències que s'han estès per la majoria del món occidental i, per tant, absorbides per la societat de consum a la qual s'enfrontaven. Com bé diu Gilles Lipovetsky, el *capitalisme artístic* o *creatiu transestètic* es caracteritza per la desregulació de la distinció entre allò econòmic i allò estètic, la indústria i l'estil, la moda i l'art, el passatemp i la cultura, allò comercial i allò creatiu, la cultura de masses i l'alta cultura²². Tot i així aquests moviments contraculturals i la seva actitud encara persisteixen i tenen molta influència en l'art i la societat actuals.

No és d'estranyar que els fanzines (revista d'escàs tiratge i distribució realitzada de manera precària i sense ànim de lucre) i els comix (còmic *underground*) apareguessin amb la contracultura. A partir dels anys 60 aquestes micropublicacions són una gran revolució dins de les corrents contraculturals, ja que en les dècades posteriors jugaran un paper molt important a l'hora de difondre ideologia, diferents continguts i obra marginals que no seguien o atemptaven contra tots els principis de la societat. La llibertat d'expressió que proporciona el fanzín fan d'ell un format adequat per a abordar de manera crítica temes tabú (pornografia, sexualitat, religió, drogues, etc.) o de caire polític.

A la dècada dels 70, Barcelona va ser la capital cultural del país i és on va néixer tota una generació rupturista vinguda d'arreu d'Espanya. La contracultura al nostre país va arribar tard a causa del franquisme. Tot i que el primer fanzín (*El rollo enmascarado*) apareix l'any 1973, l'època de màxima esplendor dels comix tindrà lloc després de la mort de Franco. És en aquest moment quan sorgiran les revistes de còmic adult més importants com *El Víbora*, *Makoki*, *El Jueves*, etc. que seran claus per a l'evolució del país.

El fenomen de l'autoedició es presenta actualment com una alternativa contundent al circuit editorial tradicional. De fet, aquests darrers anys hi ha hagut un *boom* del fanzín degut a la revolució digital, la democratització del disseny per ordinador i les tècniques d'impressió i el retorn al que és artesà²³.

22. LIPOVETSKY, G. ; SERROY, J. *La estetización del mundo*. Barcelona: Editorial Anagrama, p. 10.

23. RAMOS, A. *Publicacions sobre el radar*. A: lab.cccb.org. Barcelona, 2015-02-11. [consulta: 2017-06-30]. Disponible a: <http://lab.cccb.org/ca/publicacions-sota-el-radar/>

És per això, que trobem festivals d'autoedició a quasi totes les grans ciutats europees. A Espanya els més importants són el *Tenderete* a València, el *Gutterfest* i el *Graf* a Barcelona i finalment *¡Hostia un libro!* i *Autoedita o Muere* a Madrid.

3.3. HOTEL MALLORCA

Santiago Rusiñol, reconegut artista del modernisme català, descrigué Mallorca, l'any 1905, com l'illa de la calma. Aquesta comparació és el títol del llibre que va escriure per expressar el seu amor per Mallorca; aleshores un reducte de la civilització industrial i materialista que Rusiñol rebutjava. Cent anys després, es pot afirmar que "calma" és el darrer adjectiu que es pot emprar per qualificar aquesta illa. Més bé és una mescla d'asfalt, cement, plàstic, cotxes, contaminació, soroll i una sobresaturació de turisme *low cost* en temporada estival que cada any va a més.

El panorama a l'illa és tan preocupant que fins i tot existeix un concepte per explicar què ha passat durant aquest període de temps; la "balearització". El terme fa referència a la mala praxi en l'explotació intensiva del litoral per a usos turístics, de manera que l'excés de construcció a primera línia fa malbé el paradís que precisament es vol vendre als visitants²⁴.

Fotografies de la sèrie *#passionformagalluf*, 2010-2012

24. SERRA, C. *Balearització, el concepte*. A: ara.cat. Mallorca, 2016-01-31. [consulta: 2017-07-01]. Disponible a: http://www.ara.cat/suplements/diumenge/Balearitzacio-concepte_0_1514248573.html

Imatge d'una de les pintades al casc antic de Palma (Mallorca), 2016

Cal remarcar que el turisme és un fenomen global i que Mallorca no és l'únic territori que se n'ha vist afectat. L'única diferència és que el sector turístic a les Illes Balears i a Espanya en general, no s'ha regulat gens ni mica i això ha provocat que el còctel explosiu del sector immobiliari+ turisme de masses+ empresaris avars+ polítics corruptes, hagi acabat per destruir, en menys de 60 anys, tota la costa espanyola.

El turisme és actualment la primera indústria de serveis mundial i, a Mallorca, és la primera indústria econòmica. Per una part, el turisme ha aportat modernització, desenvolupament i riquesa a una societat mallorquina preturística rural molt pobre. Però, per una altra costat, un turisme mal plantejat i sense restriccions només genera riquesa per una minoria i aniquila tant els modes de vida cultural local, com el seu entorn ambiental i els seus recursos naturals.

Així com augmenta el turisme, augmenta també la frustració i la impotència de la societat per posar fre a aquest model turístic insostenible que no atura de créixer. Tot i les protestes de la població i de les associacions ecologistes perquè es reguli la situació, aquest any, Mallorca tornarà batre el rècord de turistes (10 milions de visitants i 1000 vols per dia²⁵) per situar-se en el tercer destí turístic espanyol.

3.3.1. No-lloc neorural

Mallorca és una illa que, com tots els territoris, ha sofert molts canvis històrics i socials però cap comparable al del *boom* turístic dels anys 60 fins a l'actualitat. El turisme ha suposat un abans i un després de la globalització. Allò global i allò local, el present i el passat, i les cultures de per tot arreu es mesclen i fusionen dins l'era de la modernitat líquida.

El procés de globalització és imparabile i es propaga per tot el món. Apareix com una piconadora que no respecta cap tradició, ni honra cap principi superior, ni ètic, ni cultural, ni ecològic²⁶. El capitalisme només obeeix la lògica del mercat. Produeix en tot el planeta els mateixos paisatges urbans freds, monòtons i sense ànima, imposa per totes parts les mateixes llibertats de comerç, homogeneïtzant els models dels centres comercials, balnearis, aeroports; d'est a oest, de nord a sud, es té la sensació que estar aquí és com estar en qualsevol altra part²⁷.

25. MAGRO, A. Son Sant Joan, el aeropuerto más atascado de Europa. A: diariodemallorca.es. Mallorca, 2016-08-02. [consulta: 2017-07-02]. Disponible a: <http://www.diariodemallorca.es/mallorca/2016/07/31/son-sant-joan-aeropuerto-atascado/1138467.html>

26. LIPOVETSKY, G. ; SERROY, J. *La estetización del mundo*. Barcelona: Editorial Anagrama, p. 7.

27. LIPOVETSKY, G. ; SERROY, J. *Op. Cit.*, p. 8.

Imatge d'un solar proper a l'aeroport de Son Sant Joan que utilitzen les empreses de cotxes de lloguer, 2016

Costa de Calvià (Mallorca), 2013

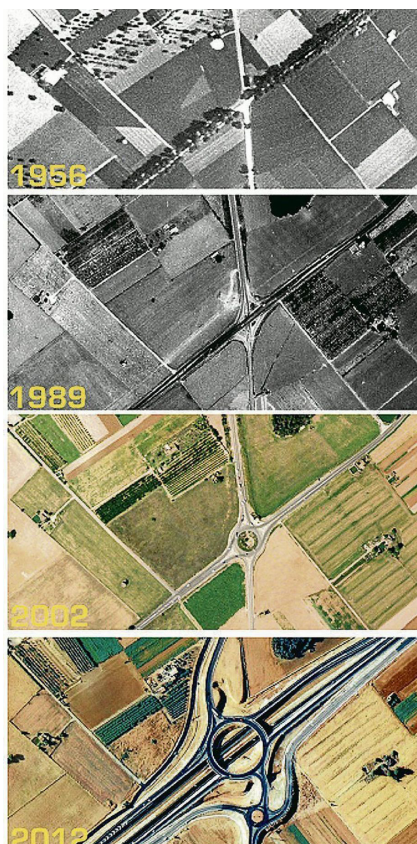

Els individus globals estem desarrelats i educats per a la individualitat. La globalització ens aliena i ens redueix a mers consumidors que viuen per donar corda a la societat de l'hiperespectacle. La modernitat líquida, que té com a valor principal la fluïdesa, desintegra els nexes socials i, particularment, trames socials amb una estreta base territorial, impliquen un obstacle que ha de ser eliminat²⁸.

La Mallorca contemporània és un parc temàtic i, alhora, un no-lloc. És a dir, que per una part trobem espais dedicats exclusivament al *show business* i a l'entreteniment dels turistes, i per altra part, espais "morts". Els no-llocs proliferen amb la globalització i fan referència als espais que no creen ni identitat singular, ni relació, sinó solitud i similitud²⁹. Aeroports, autopistes, supermercats, centres comercials, pàrquings, etc. són no-llocs perquè són espais sense personalitat i constituïts per a certes finalitats com de transport, oci o comerç.

Simultàniament, trobem els espais dedicats a l'espectacle i a la diversió de les masses com: golfs, hotels, spas, platges, piscines, restaurants, parcs aquàtics, casinos, museus, cinemes, estadis, etc. Amb l'objectiu d'atreure als consumidors i imposar-se en el mercat a través del "màrqueting experiencial", la societat de l'hiperespectacle transforma els espais de compra i venda en espais de somni, oci i plaer³⁰.

En aquest context, el camp, els pobles, els monuments històrics, les costums i tradicions típicament mallorquines apareixen com a residus superficials d'una cultura fràgil, en procés de globalització, que quasi s'ha extingit per complet. Les ruïnes de la Mallorca preturística entremesclades amb aquest nou paisatge de no-llocs i espais dedicats a l'oci es pot definir com a neorural o rurbanització. Tot i que encara queden llocs que recorden aquell món tradicional, la Mallorca rural fa un temps que es va esvaïr, i ara els pobles de l'interior de l'illa, són contenidors en petit del que passa per tot arreu, contaminats definitivament per la manera de vida urbana, estandarditzada per la televisió i les xarxes socials³¹.

Evolució d'una rotonda de l'autopista Palma-Sa Pobla

28. BAUMAN, Z. *Modernidad líquida*. Mèxic: Fondo de Cultura Económica, p. 20.

29. AUGÉ, M. *Los no lugares*. Barcelona: Editorial Gedisa, p. 57.

30. LIPOVETSKY, G. ; SERROY, J. *La estetización del mundo*. Barcelona: Editorial Anagrama, p. 227.

31. PICORNELL, C. *Mallorca profunda?*. Mallorca: El Gall Editor, p. 14,15.

3.4. REFERENTS GRÀFICS

3.4.1. Taller Lluetàic

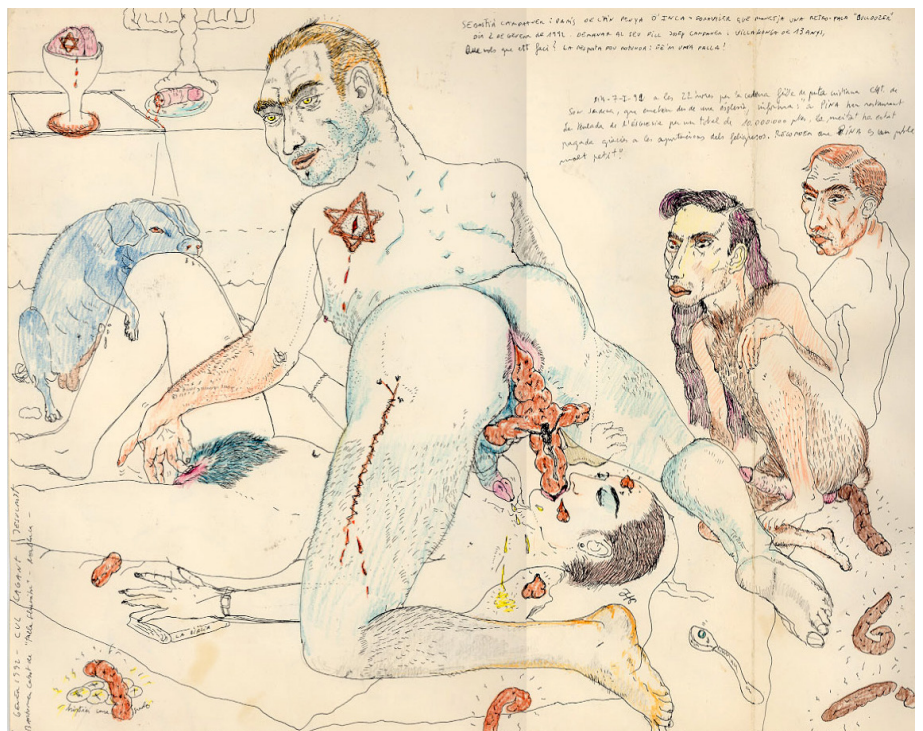

Tipografia de Taller Lluetàic, 2008

Fragment de Exhort exhibicionista, 1991

Cul cagant Jesucrist, 1992

A mitjans dels anys setanta va sorgir a Mallorca Taller Lluetàic; un col·lectiu que va reunir artistes, escriptors i intel·lectuals, que compartien el propòsit de rebotar la cultura oficial tardofranquista. Als seus inicis, els integrants de Taller Lluetàic eren Lluís Maicas, Andreu i Esteve Terrades, Jaume Sastre, Damià Jaume, Joan Palou, Gerard Mates, Josep Albertí, inclús l'artista mediàtic Miquel Barceló, entre molts d'altres.

Influenciats pel dadanisme, l'art conceptual, el pop art i el surrealisme, Taller Llnunàtic optà per un art rupturista, provocador i experimental. El seu treball es pot veure en forma de happenings, performances, intervencions artístiques i publicacions diverses (*El Correu de Son Coc*, *Neon de Suro*, *Blanc d'ou*, *Vermell d'ou*, *Revue Complementary*, *Pirata Àlbum*, etc). Cabot, Albertí, Maicas i Sastre també són autors del llibre: *La vida Pornogràfica de Jesucrist: boixar porcs* (1986); un recull de les accions del grup Llnunàtic.

Actualment, el col·lectiu segueix en actiu en la marginalitat, a mans dels irreductibles Bartomeu Cabot i Josep Albertí, ja que els altres van anar abandonant Taller Llnunàtic progressivament per treballar dins circuits artístics institucionals i convencionals.

El seu llenguatge, amb el temps, s'ha anat radicalitzant i a través de la provocació, la ironia, l'insult, la violència i la pornografia, les seves obres i accions, fan gala d'una sexualitat extrema, exhibeixen tics antisemites i mostren simpatia per les ideologies i les actituds de caire més autoritari³². Enemics del sistema; Taller Llnunàtic sempre rema en contra del "políticament correcte" i amb l'objectiu de "cagar-se damunt aquesta puta humanitat"³³.

4. PRODUCCIÓ ARTÍSTICA

A continuació, s'explicarà de manera detallada la producció de **Boixar or die 2**: començant pels antecedents de la revista, la fase d'investigació, els continguts, el procés creatiu i, finalment, la fotografia del projecte final.

4.1. ANTECEDENTS

4.1.1. Boixar or die 1

L'origen de **Boixar or Die 2** és el desig de donar continuïtat a un projecte d'autoedició que va començar l'any 2015 amb la publicació del fanzín *Boixar or die*, el qual títol, en dialecte mallorquí i anglès, significa copular salvatgement o morir.

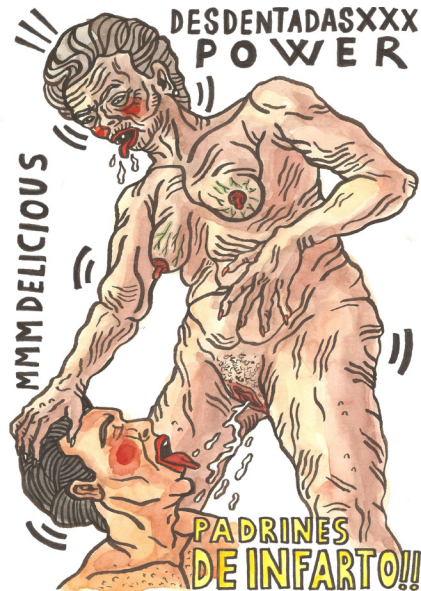
Les il·lustracions pornogràfiques de *Boixar or Die 1* comencen com a mer exercici plàstic de segon curs de la carrera de Belles Arts. Dins de l'assignatura Tècniques i Expressió Pictòrica, es va proposar la realització d'un projecte personal que incorporés la tècnica de l'aquarel·la i el format de llibre d'artista.

32. El taller Llnunàtic: encara sobreviuen els irreductibles. A: ara balears.cat. Mallorca, 2013-06-23. [consulta: 2017-07-04]. Disponible a: http://www.arabalears.cat/premium/cultura/taller-llunatic-encara-sobreviuen-irreductibles_0_943105841.html

33. VALLÉS, E. Bartomeu Cabot/ Taller Llnunàtic, les putes són els altres. A: 40putes.com. Mallorca, 2015-12-23. [consulta: 2017-07-04]. Disponible a: <https://www.40putes.com/20151223/bartomeu-cabottaller-llunatic-putes-son-altres/>

Portada, pàgina 6 i contraportada de
Boixar or die, 2015

El resultat va ser la revista eròtica *Boixar or Die 1*, la qual desafiava la idea d'obra única que planteja el llibre d'artista i també la seva formalitat.

Tot i que la majoria de la producció artística realitzada durant els darrers anys ja tracta temes sexuals i identitaris, *Boixar or Die* és un projecte independent i més complex a nivell conceptual.

Per començar, és una revista de caràcter local, és a dir, només esta pensada per ésser difosa a Mallorca. És per aquesta raó que, només serà rebuda i interpretada adequadament a aquest àmbit geogràfic i la seva gent. A més d'estar enfocada a un públic en concret; pretenia ser una paròdia de la cultura mallorquina postmoderna mitjançant la mescla d'elements de la cultura tradicional illenca amb la pornografia.

A primera vista, la combinació de porno i cultura popular pot semblar impactant, incoherent i grotesca, però son dues temàtiques que casen perfectament per descriure de manera visual el xoc de cultures (local/global) a Mallorca.

Boixar or die 1 esta inspirada amb revistes pornogràfiques dels anys 80 com *Anal Sex*, *Rodox*, *Sex Bizarre* i *Color Climax*. L'elaboració analògica dels dibuixos i la tipografia afavoreix a aconseguir una estètica retro similar.

La revista consta de 12 pàgines: portada, contraportada, sumari i 6 apartats ("Entrevista a Miss Cotorra peluda", "Lovely padrines in action", "Relax Mallorca", "Solo sex positions", "Old school kamasutra" i "Sex in the corral"). En totes les pàgines es combina text i imatge, ja que es segueixen les pautes del disseny convencional d'una revista.

Per una altra part, la revista està escrita en tres idiomes; català, castellà i anglès, per posar de manifest la perillosa situació lingüística del català a Mallorca; absorbida i cada cop menys parlada pels habitants de l'illa. Això és degut a la multiculturalitat fruit del *boom* turístic dels anys 60 i la immigració massiva tant nacional com internacional a Mallorca i, també, per la desprotecció de la llengua per part del govern.

La tècnica emprada per a la creació de la revista és mínima: aquarel·la, tinta xina i retoladors. El dibuix es caracteritza per l'ús d'una línia clara i composicions esquemàtiques. A més, en els dibuixos es prescindeix de fons per donar més importància als cossos. Un tret distintiu de la revista és que tots els personatges són guerxos i peluts i que, en general, la dona té un paper molt actiu.

Pàgina 8 de *Boixar or die*, 2015

Detall de la pàgina 3 de *Boixar or die*,
2015

Cartell pel concert d'Ennigulart jazz, 2017

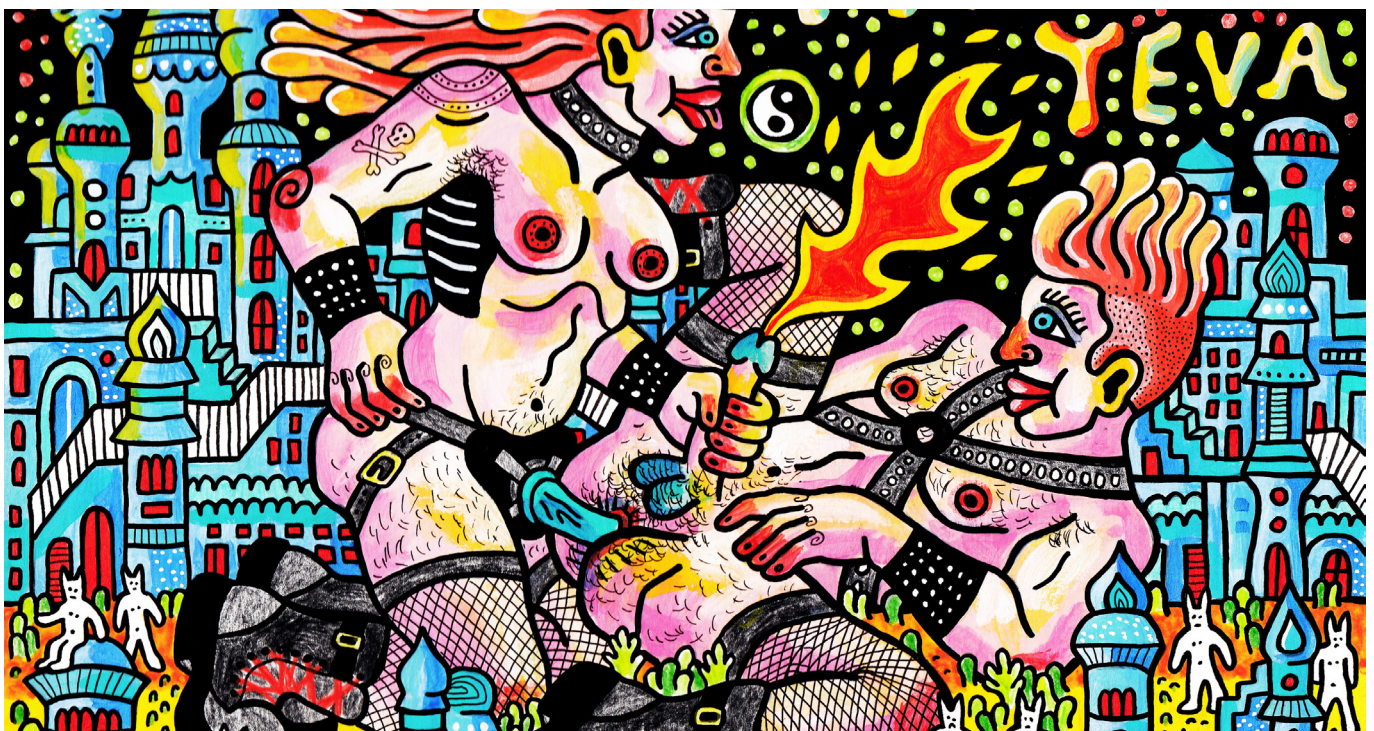
La revista *Boixar or die 1* va ser distribuïda per Mallorca l'agost de 2015 i va tenir un èxit immediat ja que es tractava de la primera revista eròtica il·lustrada per una dona a l'illa. També perquè era una revista "d'humor mallorquí" amb crítica social, i la gent es va sentir identificada amb el vocabulari i les costums pròpies que apareixien. En poc menys d'un mes, els 80 exemplars de *Boixar or die 1* es van exhaurir i mai es va fer una segona edició, tot i la demanda del públic. Era preferible fer un segon número del fanzín i corregir errors com: la tosca maquetació i el contingut únicament heterosexual.

4.1.1. Postporno il·lustrat

Com s'ha esmentat anteriorment, la temàtica de les il·lustracions personals, realitzades al llarg de la trajectòria artística dels últims anys, és majoritàriament sexual. A grans trets, es tracta de dibuixos surrealistes i colorits que representen escenes sexuals d'éssers amorfs o animals personificats a ambients fantàstics. Són il·lustracions que, a nivell formal, són planes, sense volum i hi predomina la línia clara i el simbolisme.

A principis de l'any 2017 i arrel de les lectures: *Manifiesto contrasexual*³⁴, *El postporno era eso*³⁵ i *Devenir Perra*³⁶, sobre teoria queer i postporno, es va començar a materialitzar en la pròpia obra gràfica un nou imaginari sexual.

A més d'això, a l'hora de dibuixar s'estava experimentant amb noves composicions, tècniques pictòriques i cossos més detallats anatòmicament. Aquests dibuixos, que anomenarem de "postporno il·lustrat", són els precursors de *Boixar or die 2*.

Fragment de *Tot és culpa teva*, 2017

34. PRECIADO, P.B. *Manifiesto contrasexual*, Barcelona: Editorial Anagrama.

35. LLOPIS, M. *El postporno era eso*, Barcelona: Melusina, 2010.

36. ZIGA, I. *Devenir Perra*, Barcelona: Melusina, 2009

Fragment del cartell de l'exposició a Rata-cornet, 2017

Les amants, 2017

Es tracta doncs, d'una evolució en el dibuix i en el contingut de les representacions sexuals. En relació amb aquesta última matèria, les dones tenen un paper sexual més actiu i, per una altra part, els subjectes penetradors seran tant homes com dones i dildos. Per afegitò, el sexe no és tant explícit i la oferta sexual és més àmplia: carícies, sexe oral, penetracions, masturbacions, etc. Evidentment, els actes sexuals són heterossexuals, homossexuals o individuals (masturbació). A més d'això, en els personatges s'inclou una vestimenta inspirada en el postporno, que és una estètica que es mou entre el punk i el BDSM.

Sense aquests dibuixos de postporno il·lustrat, que es van gestar de gener a maig de 2017, *Boixar or die 2* no hagués estat mai possible perquè van ser un pas previ al projecte final i, en segon lloc, va ser un temps on es va poder assimilar amb calma tota la teoria *queer* i postpornogràfica.

4.2. PRODUCCIÓ

4.2.1. Metodologia i recopilació de dades

El primer pas per abordar la part pràctica de *Boixar or die 2* va ser la recopilació de dades i l'elaboració de la taula de continguts. Des d'un principi es tenia molt clar que el disseny i la estructura de la revista seria similar a la de *Boixar or die 1*. D'aquesta manera, el segon número de la revista també té una extensió de 12 pàgines i conceptualment tracta la mateixa temàtica però més elaborada, en el sentit que s'ha realitzat un treball d'investigació més ampli per no repetir idees i treure més suc a la mescla de pornografia i cultura popular tradicional.

Es va elaborar un llistat del vocabulari, costums, eines, creences, indumentària, menjar, plantes, llocs, personatges, etc, típicament mallorquins per veure que podia donar joc per combinar amb la postpornografia. L'ajuda dels familiars, amics i la gent autòctona ha sigut crucial per a la tasca d'investigació, ja que el folklore és quelcom que es sobreentén; que es transmet de manera oral i generacional, i per això, no es pot trobar recopilat quasi per enlloc.

En efecte, la labor de recerca ha estat lenta però molt didàctica, social i divertida.

Posteriorment, es va fer una selecció de les idees que podrien ser útils per al fanzín.

El següent pas va ser pautar el disseny de la revista. Que la maquetació fos la mateixa que en el primer número ha agilitzat la tasca de creació perquè, d'aquesta manera, s'ha invertit més temps a elaborar un contingut més coherent i carregat d'humor.

4.2.2. Contingut

En aquest apartat es desenvolupa el procés de creació del postporno neorural. Com s'ha mencionat abans, s'han elegit algunes de les tradicions més emblemàtiques de Mallorca (com el ball de bot, les matances, etc.) i, a continuació, s'han fusionat amb la pornografia. Aparentment, pareix una tasca senzilla però s'ha hagut d'analitzar meticulosament el funcionament de cada tradició per transformar aquestes costums en pràctiques postpornogràfiques sense perdre la seva essència, la coherència i tampoc l'humor.

Estem parlant doncs, d'adaptacions postpornogràfiques de tradicions típiques mallorquines. Així mateix, el sumari de *Boixar or die 2* inclou les seccions següents: "Entrevista a Mister Pixa torta", "Ball de bot porno", "Relax Mallorca", "Orgasmes tot sol", "Kamasutra musical" i "BDSM mallorquí".

Tot seguit, s'explicarà detalladament cada apartat i el seu procés de transformació en postpornografia neorural.

En primer lloc es troba la portada, que és una versió *queer* de la portada de *Boixar or die 1*. És per això que la composició és la mateixa però amb els subjectes canviats. Aquesta vegada és un home l'individu central i són dues dones les que el sostenen. De fet, és una dona la penetradora. La portada, ja d'entrada, volia ser una declaració de principis i és per això que també s'ha corregit l'eslògan de *Boixar or die*; "No apte per a beats/es". En el primer fanzín, el lema només feia referència a les femines; "No apto para beatas", com si només elles fossin les pudoroses.

Acte seguit, a la pàgina 1; es troba el sumari, els tres patrocinadors de *Boixar or die 2* (Condoms Lluïsa, Lubricants Febrer, Siurells Bausà) i una breu biografia de l'autora. Per exemple, en el cas del patrocinador de Lubricants Febrer, s'ha creat un lubricant a base de saïm³⁷. I també, a l'anunci de Siurells Bausà, s'ha fabricat un siurell³⁸ en forma de consolador.

La següent secció, situada a les pàgines 2 i 3 del fanzín; és el de "Entrevista a Mister Pixa Torta". L'amo en Pep de Son Carabassa és un personatge inventat que té el penis molt corbat i que, per aquest motiu, acaba de guanyar un premi. L'amo en Pep representa el característic "pagès neorural"; una persona del segle XXI que es dedica al camp.

Siurell en forma de dimoni.

Detall de la pàg. 1 de *Boixar or die 2*, 2017

37. Greix de porc que s'utilitza en molts plats típics mallorquins, com l'ensaïmada, per exemple.

38. Figura de ceràmica ancestral típica de Mallorca de formes antropomòrfiques i zoomòrfiques que incorpora un xiulet. Estan fets d'argila, blanquejats amb calç i estan decorats amb pinzellades de color vermell i verd.

Indumentària típica del ball de bot.

Demostració de ball de bot.

Fotografia dels xeremiers de l'Escola de ball de bot de Calabuix.

En l'actualitat, es troba en més freqüència aquest perfil a Mallorca; joves que, gràcies a subvencions, es dediquen a l'agricultura però que utilitzen sistemes i eines més sofisticades. L'amo en Pep vol ser una caricatura exagerada d'aquest perfil de persona. Aquesta secció de Mister Pixa Torta parla d'aquest món dual (ruralia/modernitat) que hi ha actualment a l'illa. Cal destacar que, aquest apartat, és el que conté més text de tot el fanzín i, també, que es fa referència directa a la teoria *queer*. Un bon exemple d'això és que, l'amo en Pep, remarca en l'entrevista que és un ésser pansexual i que no creu en els categories d'home/dona ni masculí/femení.

A les pàgines 4 i 5, es troba el "Ball de bot porno"; una secció fonamental de *Boixar or die 2*. El ball de bot és una dansa tradicional característica de Mallorca, que té molta antiguitat (data del segles XVII i XVIII aprox.) i està constituït amb unes músiques, dansa i indumentària pròpies. Actualment, arreu de l'illa, es troben bastantes agrupacions que mantenen aquest ball popular viu i el promocionen. A la revista *Boixar or die 2*, s'ha reinterpretat el ball de bot de tal manera que s'ha convertit en una pràctica sexual que consisteix en cardar i ballar al mateix temps. Les instruccions d'aquest joc sexual, que s'expliquen al fanzín, consten bàsicament en posar-se la vestimenta característica del ball de bot (el rebosillo, el capell i la trunyella³⁹) i follar mentre es fan sonar les castenyetes.

A l'equador de la revista, a la pàgina 6, es troben els anuncis classificats (contactes eròtics) de "Relax Mallorca". Cal ressaltar que aquesta secció és idèntica a la de *Boixar or die 1*. La diferència és que, en aquest segon número, el contingut ha passat pel filtre *queer*. Això ha fet que, dins aquest àmbit de la publicitat de treball sexual, les dones deixin de ser l'objecte de desig i que l'home blanc heterosexual en sigui el consumidor exclusiu.

La prostitució és un tema que genera molta controvèrsia dins la societat, fins i tot dins del moviment feminista. *Boixar or die 2* està a favor del treball sexual perquè es creu que cada cos és lliure de fer el que vulgui amb ell, sempre que sigui per decisió pròpia.

Boixar or die 2 aposta per uns anuncis de prostitució que defensin la igualtat i la no-distinció de gènere i la diversitat en termes d'orientació sexual. És per això que al "Relax Mallorca" d'aquest nou número, s'ofereixen els serveis sexuals de dones, homes, transsexuals, gais i lesbianes. En aquest sentit, cal remarcar que les dones que s'anuncien al fanzín, utilitzen un llenguatge molt directe, fort i atrevit, per reforçar aquesta idea que les dones són tan actives sexualment com els homes i que és la societat patriarcal qui en reprimeix el seu desig. Per posar un exemple, Madó Antoninaina s'anuncia de la següent manera; "Mamelluda, bones anques i cotorra⁴⁰ insaciable. Veniu aquí que vos rebenarà a tots⁴¹."

39. Trena de cabells.

40. Vagina en dialecte mallorquí.

41. Frase feta que, en aquest cas, té connotació sexual i significa: veniu aquí que us follaré a tots.

Un altre aspecte a destacar, és l'ús de noms comuns i malnoms típics de Mallorca de les persones que s'anuncien a la revista i, en general, que s'ha emprat molt vocabulari i expressions típiques mallorquines referents a allò sexual.

A la pàgina 7 hi ha la secció de: "Orgasmes tot sol" i fa referència a l'auto-masturbació. Aquest apartat és la continuació de "Solo sex positions" de *Boixar or Die 1*. El que canvia, respecte a l'anterior número, són les postures de masturbació que, aquest cop, són amb elements de la cultura tradicional mallorquina com el raïm i la xapeta⁴². "Orgasmes tot sol" també inclou la imatge d'un home que s'auto-penetra. Per un altre costat, val la pena dir que tots els subjectes d'aquesta secció van calçats amb les sabates estiuencs típiques de les illes: les porqueres i les avarques.

A la pàgina següent, la 8, s'ubica la secció de "Kamasutra musical". Consisteix en una proposta de tres pràctiques postpornogràfiques neorurals inspirades en tres instruments musicals característics de Mallorca; la ximbomba⁴³, el flabiol⁴⁴ i les xeremies⁴⁵.

L'última secció; a les pàgines 9 i 10, és la de "BDSM Mallorquí". En aquest apartat s'ha realitzat una adaptació postpornogràfica sadomasoquista de les matances del porc a Mallorca. Aquesta tradició és una de les més representatives de l'illa i és clau per entendre l'imaginari i el comportament de la societat mallorquina.

Les matances són una pràctica, que es realitza en família i amics, que consisteix en matar un porc, trossejar-lo i elaborar la seva carn en forma d'embotit, xulla o llom⁴⁶. D'aquesta pràctica en surt la sobrassada; el producte gastronòmic més popular de l'illa.

Les matances postpornogràfiques de *Boixar or die 2* consisteixen bàsicament en simular unes matances. És un joc no violent per a dues persones on una d'elles interpreta el paper de porc i té el paper de passiu i submís i, per un altre costat, el qui fa de matancer té el rol dominant. En la revista, apareixen dos dibuixos que representen dues de les fases inicials de les matances. Realment, l'escena de la pàgina 9 és prèvia a la de la pàgina 10 però per motius de composició se n'ha alterat l'ordre. A la pàgina 10, es mostra el moment d'acorar el porc mentre aquest està penjat d'un ganxo cap per avall. Aquesta escena, en la seva versió postpornogràfica, ha sigut adaptada de manera que el matancer dona fuetades amb un enfilall de botifarrons⁴⁷ al subjecte que fa de porc i que penja del ganxo.

Reportatge d'unes matances per Miquel Riutort, 2012

Pàgina 10 de *Boixar or die 2*, 2017

42. Eina agrícola petita que serveix per cavar terra.

43. Tambor de fricció que consisteix en un cos (generalment una gerra), una canya i pell. Produeix un so greu i és típica en les festes de Sant Antoni a Mallorca.

44. Instrument musical de vent de la família de les flautes. Es toca amb una sola mà mentre amb l'altra es toca un tamborí.

45. Cornamusa pròpia de Mallorca.

46. NOGUERA, A. *Les matances del porc a Mallorca* [treball final de grau]. Barcelona: Universitat de Barcelona, 2013, p.6.

47. Botifarra de porc crua, típica de les Balears, que conté sang entre els seus ingredients principals.

La pàgina 9 narra el moment en què el matancer, amb un bufador de gas, lleva el pèl al cadàver del porc.

Aquesta escena ha sigut transformada a fi de que el matancer depila amb bandes de cera el pèl corporal del subjecte que fa de porc.

Finalment, es troba la contraportada; una de les parts essencials de la revista perquè resumeix, en un sola imatge, la ideologia de **Boixar or die 2**. El dibuix, que ocupa tota la pàgina, representa a una dona (a la part superior) ficant dos dits de la seva mà a l'anus d'un home que es troba sota d'ella amb el cos doblat. Aquesta imatge és impactant per la seva composició i perquè dóna a entendre que, en primer lloc, la penetració també la pot fer una dona i, segonament, que per penetrar no és indispensable un penis; sinó que les altres parts del cos són igual de vàlides.

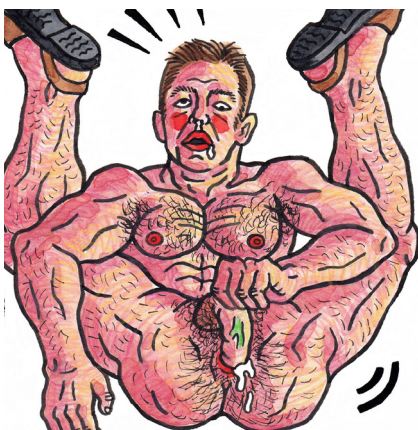
4.2.3. Procés creatiu

Una vegada dissenyat el contingut, es va passar a la fase de materialitzar **Boixar or die 2** sobre paper. Aquest procés de producció fou lent (5 mesos) perquè es tracta d'un fanzín elaborat de manera artesanal. En relació amb l'anterior número de la revista, s'aprecia un canvi qualitatiu tant en el dibuix com en la maquetació de pàgines. En general, l'acabat final és més net i visual perquè s'han tingut en compte fins i tot els detalls més ínfims com: la selecció de la tipografia, la composició equilibrada i visual, la correcció de faltes ortogràfiques, etc.

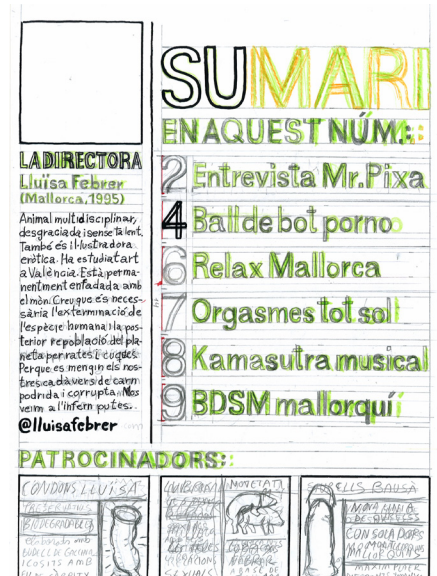
La tipografia escollida per al fanzín és l'Helvetica: un tipus de lletra moderna i molt clara que millora la llegibilitat. És una de les tipografies més utilitzades del món i per això ens és tan familiar. A més de l'Helvetica, a **Boixar or Die 2** apareix un altre tipus de tipografia més personal i orgànica que s'utilitza per acompanyar als dibuixos o per fer acudits de les pràctiques postporno-gràfiques. L'Helvetica s'ha emprat per als textos de caràcter informatiu i per donar cohesió i un toc professional a la revista.

Imatge d'una auto-penetració.

Detall de la pàg. 7 de **Boixar or die 2**, 2017

Esbossos de les pàg. 9 i 1 de **Boixar or die 2**, 2017

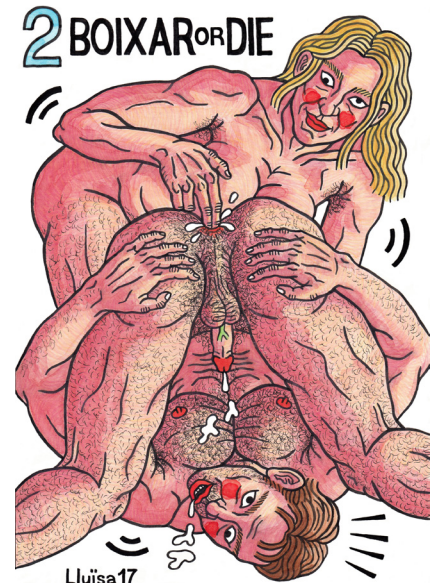

Portada de *Lesbian Love* #38, ca. 1983

Esbós de la contraportada de

Boixar or die 2, 2017

Contraportada de *Boixar or die 2*, 2017

Com que els continguts del fanzín eren molt clars i ja havien estat dissenyats anteriorment, la secció d'esbossos no té un pes fonamental dins del projecte. De fet, el procés de creació de l'autora és molt directe, en el sentit que no es fa gairebé quasi cap prova prèvia al dibuix definitiu. Per realitzar els dibuixos s'ha emprat una taula de llum i així s'ha agilitzat la producció. D'aquesta manera, l'autora, en primer lloc delimita escrupolosament els marges de la pàgina, després perfila els quadres de text i, finalment, acobla el dibuix dins l'espai sobrant.

Per l'elaboració dels dibuixos s'ha creat una carpeta d'imatges de referents anatòmics. Aquestes imatges són o bé extretes d'internet o produïdes per la mateixa autora (fotografies d'amics, familiars i autoretrats). És per això, que l'anatomia dels personatges de *Boixar or die 2* és molt més proporcionada i detallada que a l'anterior fanzín, especialment en la manera de tractar els músculs, els cabells i les mans.

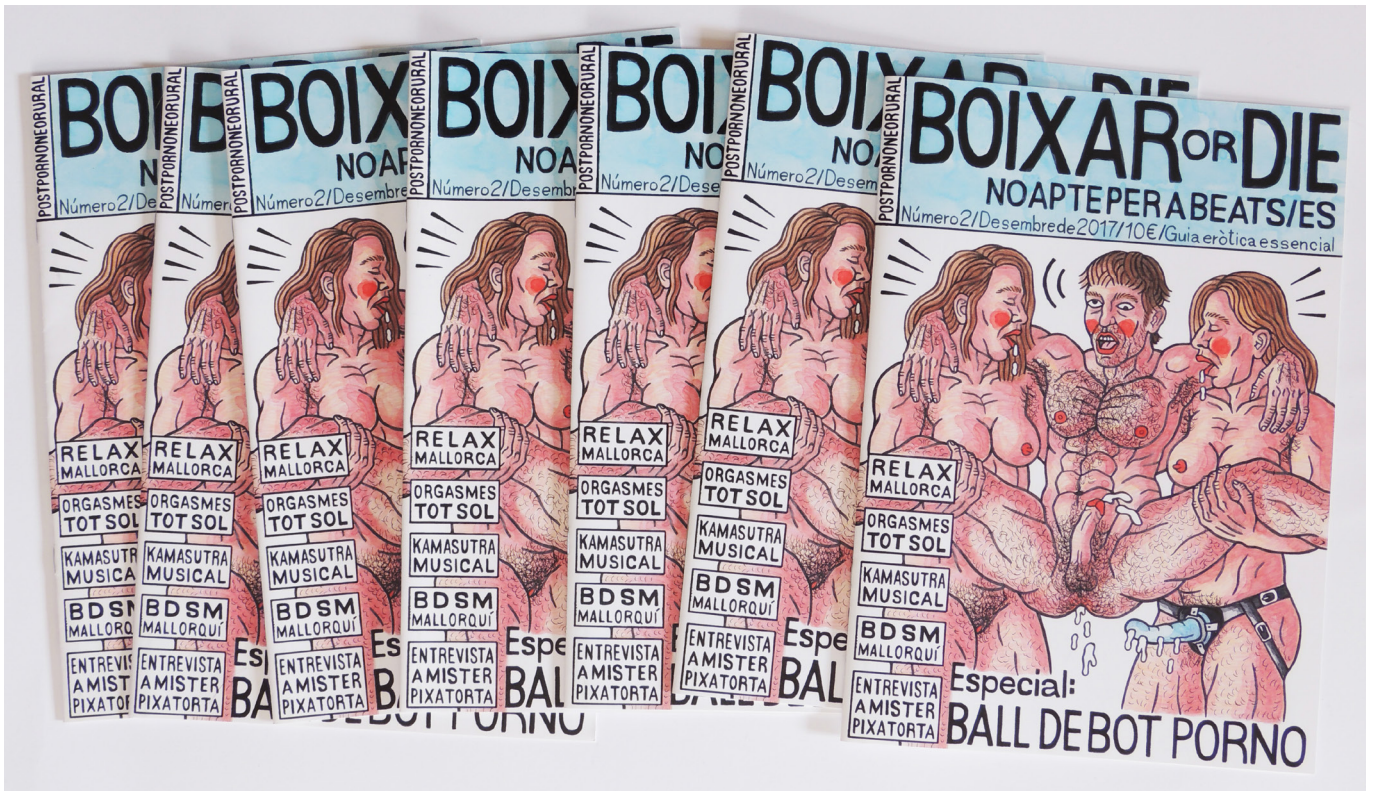
El dibuix s'ha fet primer a llapis i després, amb l'ajuda de la taula de llum, s'ha repassat la línia de contorn amb tinta xinesa. La línia que caracteritza el primer fanzín i l'obra artística de l'autora en general, és un dibuix de línia clara i de formes primitives i planes. En canvi, a *Boixar or die 2*, s'ha optat per la mateixa línia gràfica però els cossos s'han tractat amb més profunditat i volum mitjançant el clarobscur, la tècnica d'aquarel·la i els llapis de colors.

Els personatges de *Boixar or die 2* mantenen el seu peculiar aspecte grotesc; musculosos, peluts, pòmuls vermellorsos i ulls guerxos però, aquest cop, se l'hi ha de sumar la seva ridícula vestimenta postpornogràfica neorural; arnesos, mitjanes, guants, antifacsos i cotilles BDSM combinats amb elements de la pagesia mallorquina.

Una vegada enllestida la producció del fanzín es va continuar amb la fase de maquetació. Així doncs, es van escanejar els dibuixos a 300pp i, posteriorment, amb el programa de Photoshop es corregiren els errors pertinents de cada pàgina (taques, canvi de colors al digitalitzar, saturació de la línia negra de contorn de les figures).

Per acabar, amb el programa InDesign es van maquetar les pàgines per dur el projecte directament a impremta. En realitat, aquesta tasca fou molt senzilla ja que només es va necessitar quadrar algunes línies a doble pàgina i marcar les línies de tall per a després guillotinar. En total es van imprimir 150 exemplars de *Boixar or die 2*.

4.2.4. Projecte definitiu

Revistes *Boixar or die 2*, 2017

1 BOIXAR OR DIE

LADIRECTORA
Lluïsa Febrer
(Mallorca, 1995)

Animal multidisciplinar, desgraciada i sense talent. També és il·lustradora eròtica. Ha estudiat art a València. Està permanentment enfadada amb el món. Creu que és necessària l'exterminació de l'espècie humana i la posterior repoblació del planeta per rates i cucamolles. Perquè es mengin els nostres cadàvers de carn podrida i corrupta. Mos veim a l'infern, putes.
@lluïsafebrrer

SUMARI

EN AQUEST NÚM.:

- 2 Entrevista Mr. Pixa
- 4 Ball de bot porno
- 6 Relax Mallorca
- 7 Orgasmes tot sol
- 8 Kamasutra musical
- 9 BDSM mallorquí

PATROCINADORS:

CONDONS LLUIÇA
PRESERVATIU
BIODEGRADABLES
elaborat amb
BUDELL DE GALLINA
i corià, amb
FIL DE CÀRRITX

NOVETAT
LUBRICANTS
FEBRER
Millora
en TONUS
RELACIONS
SEXUALS

dubricants
100%
NATURALS
A BASE DE
SAYM

SIURELLS BAUSA
NOVALINIA
DE SIURELLS
CONSOLADORS
MOLT
MALLORQUINS
MÀXIM PLAER
DIFERENTS TALLANTS

BOIXAR OR DIE 2

Entrevista

“Estic la mar de content amb sa meva perdiu. Esta un poc vinclada però és llarga i robusta”

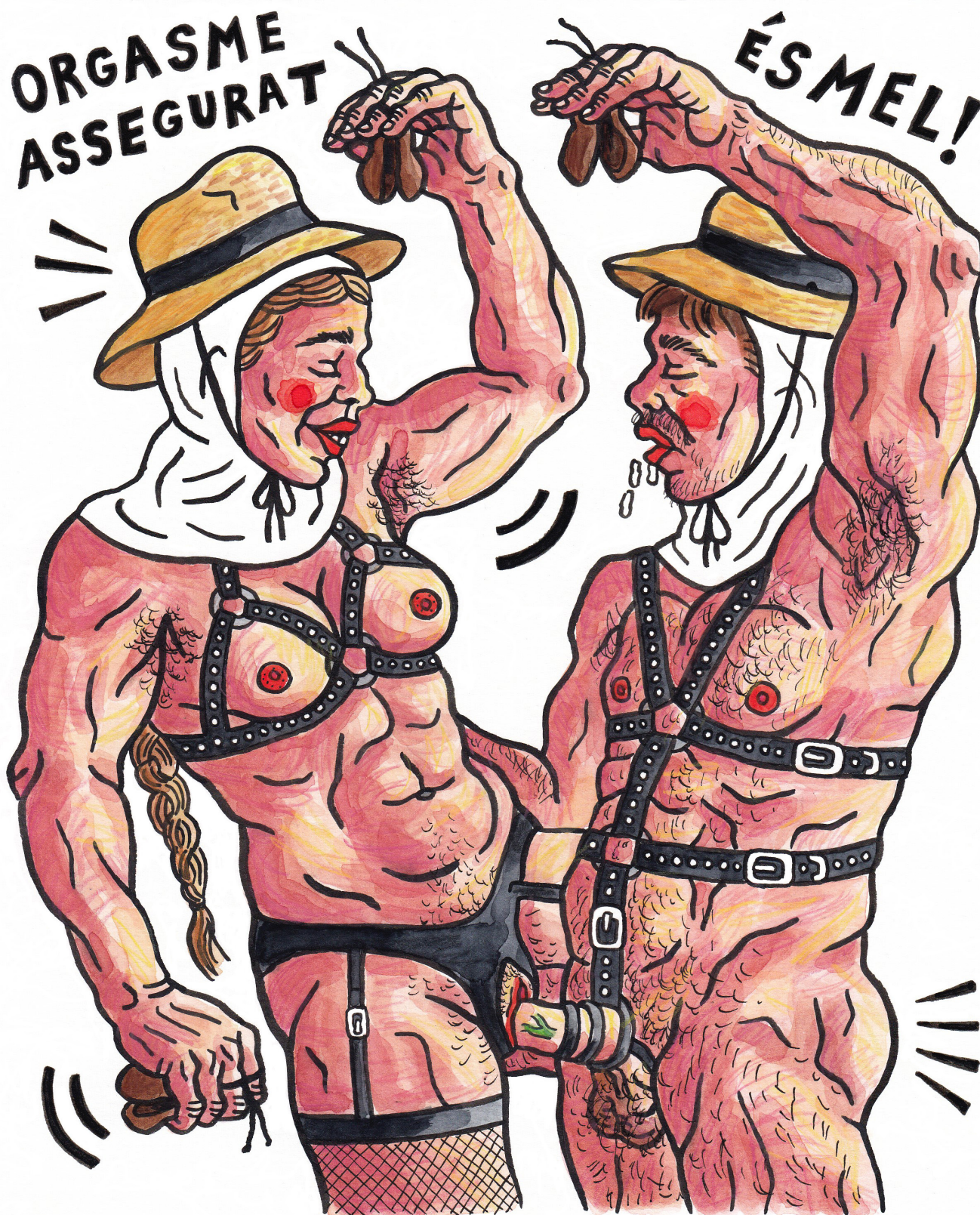

MR. PIXA TORTA 2017

El passat 29 d'agost va tenir lloc a Cas Concos l'elecció de Mister Pixa Torta 2017, el qual tot aspiraven 46 individus d'arreu del món. Per tercer any consecutiu el sant joaner i actor porno l'Amo en Pep de Sen Carabassa ha guanyat el premi amb els seus 90 graus de curvatura de penis. Mallorca presumeix de ser líder mundial en pixes tortes i això ha fet que el turisme sexual ha incrementat un 45% els darrers anys. Arran de la victòria, el Govern de les Illes Balears i l'indústria pornogràfica mallorquina convertiran Es Baloard en un museu eròtic i dedicaran una sala exclusiva a l'Amo en Pep, a més, el batlle de Sant Joan, la Família i el seu club de fans organitzaran un sopar a la Fresca multituïnari i aixecaran una estàtua fàllica de bronze de 5 metres enmig de la plaça de la Constitució en honor seu.

Ball de bot porno

GRÀCIES AL BALL DE BOT PORNO, EL SEXE I EL FOLKLORE ARA VAN DE LA MÀ. CADA VEGADA SÓN MÉS ELS PRACTICANTS D'AQUESTA INNOVADORA TENDÈNCIA SEXUAL JA QUE, A LA FI, POTS BALLAR I BOIXAR AL MATEIX TEMPS. AMÉS, NO FA FALTA SABER BALLAR BALL DE BOT; JUST ES NECESSITEN GANES, UNES CASTANYETES I UN REBOSILLO. CAUBÉ A TOT HORA I ÉS PER A TOTES LES EDATS, A QUÈ E SPERES A PROVAR-HO?

A POC A POC I BONA LLETRA AMB EL BOLERO ANAL!

Pàgina 5 de Boixar or die 2, 2017

Kamasutra musical

AQUESTA XIMBOMBA NO SONA NI SONARÀ PERÒ PASSARÀS UN GUSTER! ALERTAU QUE AQUEST FLABIOL ESQUITXA!

SES XEREMIES OFEREIXEN UN GRAN VENTALL DE POSSIBILITATS! A BUFAR I A BOIXAR S'HA DIT!

Pàgina 8 de Boixar or die 2, 2017

Relax Mallorca

MASSTGES

- **PAGÈS MASSATGISTA.** Superoferta. Massatge eròtic estil rústic amb seves mans calloses. Final Felig inclòs. 677 831997.
- **CATALINA DE PLAÇA.** Especialista en massatges anals testiculars amb vibradors. Tornaràs com a beneït de plaer. 605 245389.

PROMOCIÓ ESPECIAL PER A PUTERO/ES

COMBINAT + SERVEIS SEXUALS PER NOMES 60€ CA MALLORSA SANT JOAN

- **XISCO LLONGUET.** Els millors massatges tant de tot Palma. Multigràsmita garantida. Te posaré més calenta que una estufa. 666 946778.

CONTACTES

- **SOR MARGALIDA.** Experta en sexe oral. Tenc talent de morad uix de fadhina jove. Telefonatm ovine directament al convent. Voldràs repetir. 647 126700.
- **ANTÒNIA DE SA PÒBIA.** Nuda, ben conservada. Sa cotorra me rebenbta de picor. Cerc un mascle per jeure. 636 254250.

CA'LDIMONI CLUB NOCTURN

DISFRUTA AMB ELS NOSTRES JOVENETS/ES 93239897

- **MADÒ ANTONINAINA.** Mamiluda, bones anques i cotorra insaciable. Veniu aquí que vos rebenbta a tots. 699805391

- **BIEL DE CA'N COIX.** Cavell de Montuiri. Vaig més fort que un moix per gener. Disposat a tot. Soc tot vostre nines. 622 900435.
- **MARIA ENGANXA.** Homes anau alerta quan mireu dins els pous i cis ternes perquè si no feis e lap viu vos enganxare' fort per sa perdu.
- **JOANA CARRITXONA.** Vaig més forta que un mac de torrent. El meu home ha tornat vell i sa branca nose li aixeca. Necessit qualcú que me consoli urgentment. 690396263.

TELÈFONSERÒTICS

Sexe TELEFÒNIC 24hores
XARXA FIXA 1121
XARXA MÒBIL 150
IVA INCLÒS
SA XL 883423570

MASTURBAT TOTEL DIA
VIDEO XAT
VIDEOTRUCADA
871526421

RELAX

- **LLUÏSA 22 ANYETS.** Troija jove de Sant Joan. Cuxes potentes. Univer sitària molt brufànxa a. T'ho menjare' tot con fit. 669 128 408.

TEPICA SA POMA? SAFAVA VOL GRESCA?
ENTRA A nopensiboiixa.com
LA WEB NÚMERO 1 EN PORNO I CITES ONLINE PER A PAGESOTS/ES

- **MIQUELA DE SON PERDUT.** Trans dominant. Guapíssima. Tenc un bon pàrdal i sa collonera. llarga i peluda. Satisfare' qual seiw fantasia que tengus. 672940443.

PEIXATERIA NOCTURNA
TOT BEN FRESC I BON PREU
MADÒNA! VINE A BARRINAR-TE UNA BONA ANGULA L'AMO! VINE ATASTARELS MUSCLOS I LES COPINYES RESERVATAULA I LLIT AL 908300550

- **JERÒNIA DE CA'N PIXA.** 60 anys. Padrina des baratada. No sabràs mai que és pegar un bon pinyol fins que no provis sa meva fufota de cabra vella. 600705940.
- **TONI DE BÚGER.** Al·lotet passiu. Sa fortor me mata. Necessit una bona garrova que vine lleu sa botxor de daunt. T'esper ambes cul obert. 640799894.

ES CONVENTO ENTÈ TEMPLE SEXUAL
VINE A PECAR AL PARADÍS DE LA LUXURIA
7 D'LEBEI 6, 3 SON RÀFIMA
980551700

- **L'AMO DE SON CALIU.** Tenc sa fava més xalesta de tot el llevant de Mallorca. De bonde veres. Vine a comprar-ho. 657 805203.
- **GORI DE PINA.** Picador professional. Felut però ben plantat i amb un rave que mesura 2 pams. 600282600

Pàgina 6 de Boixar or die 2, 2017

BDSM mallorquí

MALLORCA ÉS PIONERA DINS DEL MÓN DEL BDSM GRÀCIES A L'ADAPTACIÓ PORNÒGRÀFICA SADO MASOQUISTA DE LES MATANCES. TOT HOM CREIA QUE LA TRADICIÓ S'ESTAVA PERDENT PERÒ NO, ARA MÉS QUE MAI, LES MATANCES S'HAN POPULARITZAT I LA SEVA VERSIÓ SEXUAL ÉS PRACTICADA ARREU DEL PLANETA. ÉS UN JOC ERÒTIC MOLT SENEILL JA QUE TAN SOLS INCLOU DOS ROLS: EL DE MATANCER/RA I EL DE PORCOTRUJA NEGRES. LA VESTIMENTA TAMBÉ ÉS MÍNIMA: BASTEN UNA CARETA I UNA COA DE PORC. L'ÚNIC QUE ES NECESSITA ÉS IMAGINACIÓ!

FERMA EL PORC A SA BANQUETA, FES-LONET AMBAIGUA I LEVA-LI EL PÈL AMB BANDES DE CERA. GRUNYIRÀ DE PLAER!

Pàgina 9 de Boixar or die 2, 2017

5. POSTPRODUCCIÓ

L'objectiu de tota publicació és arribar al públic i interactuar amb aquest. L'apartat de postproducció és essencial a *Boixar or die 2*; de fet, el projecte no va cobrar sentit fins que la revista no va ser divulgada.

Una vegada impreses les revistes, *Ratacorner*, una llibreria de Palma que destaca per la seva gran activitat dins el panorama cultural de l'illa, va oferir el seu espai per realitzar la presentació dia 11/01/18. De fet, es va esperar fins en aquesta data per distribuir la revista.

Cartell de la presentació de
Boixar or die 2, 2017

Dijous 11 de gener 19h.

Lluïsa Febrer

presenta
Boixar or die
vol.2

**rata
corner.** llibres
música
art.

Hostals 17, Palma
www.ratacorner.com

Escenari de la presentació de *Boixar or die 2*, 2018

Fotografies de Lluïsa Febrer durant la presentació de *Boixar or die 2* a la llibreria *Ratacorner*, 2018

La revista va ser presentada de manera poc convencional, ja que l'autora va preparar un escenari i una performance per a l'ocasió. Un racó de la llibreria s'ambientà de tal manera que pareixia un bany; es va disposar al terra un vàter i un bidet i, de fons, es va penjar una gran pancarta. Aquesta, duia escrit el següent eslògan: "Lluïsa Febrer, artista de merda, presenta *Boixar or die 2*" i estava acompanyat pel dibuix d'una merda rodejada de mosques. L'autora va presentar la revista, de cara al públic, simulant que cagava perquè estava asseguda al vàter amb els pantalons baixats.

Posporno mallorquí

La artista Lluïsa Febrer presenta mañana, en la libreria Rata Corner de Ciutat, la autopublicació del següent volum del fanzine 'Boixar or die', una revista eròtica plena de humor y «posporno neorrural» y artesanal de principio a fin, con dibujos elaborados por la joven creadora.

• FOTO CLARA FERRER CAPO
CULTURA Pàgina 46

«La sexualidad es lo más básico, no entiendo cómo la gente lo niega»

La artista Lluïsa Febrer presenta mañana, en la libreria Rata Corner de Palma, el següent número de la revista eròtica autopublicada 'Boixar or die'

Clara F. Capó | PALMA

«Animal multidisciplinar, desgraciada y sin talento. Esta permansentente entidad con el mundo. Cree que es necesaria la exterminación de la especie humana y la posterior repoblación del planeta por ratas y cucarachas. Para que se coman nuestros cadáveres de carne podrida y corrupta. Nos vemos en el infierno, putas». Así reza la (auto) presentación de la directora de la revista *Boixar or die*, Lluïsa Febrer (San Joan, 1995). Se trata del segundo número de esta autopublicación, después de que la primera entrega viera la luz en enero de 2015. La presentación será mañana, a las 19.00, en Rata Corner (Palma).

¿Qué es *Boixar or die*?

—Es una revista eròtica, un fanzine de humor. No quiere ser porno en sí, sino que juega con él para hacer humor y, de paso, crítica.

El primer número salió hace ya tres años. ¿Cómo nació la idea? —Estoy estudiando Bellas Artes en Valencia y, en una asignatura, me pidieron que presentara algo que resumiera o sintetizara mi obra. En

Ball de bot porno

no y cultura mallorquina. El posporno es algo muy reciente, apenas tiene 20 años de existencia. Solamente se ha hecho en Berlín o algunas performances en Barcelona. Digo que es neorrural porque nuestra cultura se está extinguiendo y el pueblo y la ciudad son dos mundos que chocan.

¿Cómo combina el posporno con la cultura mallorquina? —El fanzine es una guía eròtica esencial que habla sobre ello. Por ejemplo, en cuanto al BDSM mallorquí, Mallorca es pionera dentro del mundo del Bondage y Disciplina, Dominación y Sumisión (BDSM), gracias a la adaptación pornográfica sádomasoquista de las mitances.

¿Cómo definiría su estilo? —No busco hacer cosas bonitas,

Imatges de les pàgines 3 i 46 de l'entrevista de C. Ferrer al diari *Última Hora*. 09/01/18.

La presentació es va desenvolupar amb total normalitat, tot i que l'escena fos surrealista, i es va explicar principalment el concepte vital del fanzín; el postporno neorrural. Per acabar, Lluïsa Febrer va donar les gràcies als assistents i es va torçar el cul amb la seva pròpia revista.

La reacció del públic fou positiva ja que el dia de la presentació es va omplir la llibreria i es va vendre un terç de totes les revistes. Convé mencionar que la premsa va fer ressò de *Boixar or die 2*; un dia abans de presentar-la, al diari *Última Hora* va aparèixer una entrevista de Lluïsa Febrer en motiu del llançament del fanzín. Dies més tard, tornà sortir una altra entrevista al diari *ARA Balears*.

Finalment, cal afegir que la postproducció és un procés obert, en construcció permanent, perquè un cop difosa la revista, aquesta continuarà generant noves respostes en el públic. És per això que, a més de la presentació a *Ratacorner*, el fanzín es troba actualment disponible a altres llibreries i centres culturals de Mallorca com *Ca'n Timoner*, *Edicions del despropòsit* i *Los oficios terrestres*. Per una altra part, *Boixar or die 2* té una nova data de presentació dia 12/05/18 a la fira d'autoedició *Sobrassada de peix*.

6. CONCLUSIONS

Amb la publicació d'aquest nou fanzín el projecte de *Boixar or die* s'ha solidificat. Queda clar que la revista no és fruit d'una inspiració momentània, sinó que és producte d'unes idees consistents i d'una obsessió creadora contínua.

Boixar or die 2 és un projecte en expansió i per això només és pot parlar d'unes conclusions a curt termini. El futur de la revista encara esta per escriure.

Tot i així, fins a l'actualitat, la sensació general és satisfactòria ja que s'han superat les expectatives inicials de l'autora.

En primer lloc, la producció i la difusió del fanzín s'ha dut a terme en un temps rècord (7 mesos) tenint en compte la seva complicació i envergadura. A més, en comparació amb la primera revista, s'aprecia una millora considerable en el dibuix i una clara evolució conceptual.

El primer fanzín no tenia gaire rerefons, era simplement un producte d'oci que ridiculitzava una societat i cultura caduques, en canvi, la segona revista, a més d'entretenir, és tot un manifest d'ideologia. De fet, el "postporno neorural" és un concepte original de l'autora.

Aparentment el projecte ha tingut èxit i ha aconseguit els seus objectius, no obstant això, *Boixar or die 2* no és un treball impecable. Concretament conté tres errors que contradiuen la teoria i els valors en què es basa la revista. L'equivocació més greu és que al fanzín no apareix cap cos transsexual.

En segon lloc, no hi ha varietat anatòmica: tots els personatges són joves i musculosos que responen al mateix cànon estètic. Tercerament, no s'ha representat a cap persona de color dins la revista; només s'ha reproduït el perfil de persona blanca occidental. Hi hauria d'haver més diversitat de cossos: prims, grassos, joves, vells, alts, baixos, homes amb cabells llargs, dones amb cabells curts, etc. Aquests errors, a primera vista, no es noten però demostren fins a quin punt tenim arrelat el pensament i la conducta occidental postcolonialista capitalista dins dels nostres cervells. L'únic positiu que hi ha en cometre aquests errors és que possiblement seran la motivació per produir el tercer número de *Boixar or die*.

Per acabar, es pot afirmar que el fanzín ha generat certa repercussió, tant en els mitjans de comunicació com en la gent, i això confirma la teoria de l'autora que hi ha una preocupació real per la identitat cultural i sexual dins de la societat mallorquina.

7. BIBLIOGRAFIA

PUBLICACIONS

LLOPIS, M. *El postporno era eso*, Barcelona: Melusina, 2010.

PRECIADO, P. B. *Manifiesto contrasexual*, Barcelona: Editorial Anagrama, 2002

PRECIADO, P.B. *Testo Yonqui*, Madrid: Espasa Calpe, 2008

ZIGA, I. *Devenir Perra*, Barcelona: Melusina, 2009

DESPENTES, V. *Teoría King Kong*, Barcelona: Melusina, 2006

PICORNELL, C. *Mallorca profunda?*, Mallorca: El Gall Editor, 2015

HARAWAY, D. *Ciencia, cyborgs y mujeres*, Madrid: Editorial Cátedra, 1995

LIPOVETSKY, G.; SERROY, J. *La estetització del mundo*, Barcelona: Editorial Anagrama, 2015

AUGÉ, M. *Los no lugares*, Barcelona: Editorial Gedisa, 2000

BAUMAN, Z. *Modernidad líquida*, Mèxic: Fondo de Cultura Económica, 2003

GOMILA, A. *Acorar*, Mallorca: Edicions món de llibres, 2012

RECURSOS AUDIOVISUALS

CENTENO, A.; DE LA MORENA, R. *Yes, we fuck* [documental]. Barcelona, 2015. Disponible a: <https://www.filmin.es/pelicula/yes-we-fuck?origin=searcher&origin-type=secondary>

EGAÑA, L. *Mi sexualidad es una creación artística* [documental]. Barcelona, 2011. Disponible a: <http://zoiahorn.anarchaserver.org/misexualidad/>

TESIS, TESISNES DE MÀSTER, TREBALLS FINAL DE GRAU, ETC.

NOGUERA, A. *Les matances del porc a Mallorca* [treball final de grau]. Barcelona: Universitat de Barcelona, 2013.

ARTICLES

VALLÉS, E. *Bartomeu Cabot/ Taller Llunàtic, les putes són els altres*. A: 40putes.com. Mallorca, 2015-12-23. [consulta: 2017-07-04]. Disponible a: <https://www.40putes.com/20151223/bartomeu-cabottaller-llunatic-putes-son-altres/>

MAGRO, A. *Son Sant Joan, el aeroportu més atascado de Europa*. A: diariodemallorca.es. Mallorca, 2016-08-02. [consulta: 2017-07-02]. Disponible a: <http://www.diariodemallorca.es/mallorca/2016/07/31/son-sant-joan-aeroporto-atascado/1138467.html>

MOLAS, M. *Postporno: un altre porno (activista i feminista) és possible*. A: Directa.cat. Catalunya, 2015-07-01. [consulta: 2017-06-27]. Disponible a: <https://directa.cat/actualitat/postporno-un-altre-porno-activista-feminista-es-possible>

SERRA, C. *Balearització, el concepte*. A: ara.cat. Mallorca, 2016-01-31. [consulta: 2017-07-01]. Disponible a: http://www.ara.cat/suplements/diu-menge/Balearitzacio-concepte_0_1514248573.html

RAMOS, A. *Publicacions sobre el radar*. A: lab.cccb.org. Barcelona, 2015-02-11. [consulta: 2017-06-30]. Disponible a: <<http://lab.cccb.org/ca/publicacions-sota-el-radar/>>

El taller Ilunàtic: encara sobreviuen els irreductibles. A: ara balears.cat. Mallorca, 2013-06-23. [consulta: 2017-07-04]. Disponible a: <http://www.arabalears.cat/premium/cultura/taller-llunatic-encara-sobreviuen-irreductibles_0_943105841.html>

8. CATÀLEG D'IMATGES

Fig. 1, 2. ANNIE SPRINKLE. *The public cervix announcement*, 1990.
Web: arteallimite.com

Fig. 3. PORNCEPTUAL. *Chroma sex*, 2014. Pàgina web oficial.

Fig. 4. KATIA SEPÚLVEDA. *Postporn Infinite*, 2015.
Web: anormalfestivalblog.wordpress.com

Fig. 5. BEN BERLIN. *Plexus*, 2016. Web: popporn.com.br

Fig. 6. ALYX FOX. *Squirt Machine*, 2016. Web: pinklabel.tv

Fig. 7. HIJA DE PERRA. *El ominioso banquete de las Felicia's*, ca. 2014.
Web: hysteria.mx

Fig. 8. BRUCE LABRUCE. *Sense títol*, ca. 2010. Pàgina web oficial.

Fig. 9. DIANA J. TORRES. *Cumpleaños Diana*. 2013.
Web: pornoterrorismo.blogspot.com.es

Fig. 10, 11. K.O.AGULO. *Mi cuerpo es mio*, 2013.
Web: gofistfoundation.pimienta.org

Fig. 12. Taller/Performance de Maria Llopis a Ateleku, 2009.
Pàgina web oficial.

Fig. 13. LA QUIMERA ROSA. *sEXUS 3*, 2014. Pàgina web oficial.

Fig. 14. *Sense títol*, ca. 2012. Web: nudienews.org

Fig. 15. Retrat de Paul B. Preciado, ca. 2005.
Web: paroledequeer.blogspot.com.es

Fig. 16. JUAN S. ROSILLO. Cartell del concert de *Puñal*, 2018. Imatge extreta del seu perfil de Facebook.

Fig. 17. MIKE DIANA. Portada del fanzín *Superfly*, 1993. Web: pousta.com

Fig. 18, 19, 20. JAVIER IZQUIERDO. Fotografies de la sèrie *#passionformagalluf*, 2010-2012. Web: vice.com

Fig. 21. Imatge d'una de les pintades al casc antic de Palma (Mallorca), 2016. Web: stern.de

Fig. 22. MIQUEL À. CAÑELLAS. Imatge d'un solar proper a l'aeroport de Son Sant Joan que utilitzen les empreses de cotxes de lloguer, 2016. Web: ultimahora.es

Fig. 23. Costa de Calvià (Mallorca), 2013. Web: greenpeace.org

Fig. 24. Evolució d'una rotonda de l'autopista Palma-Sa Pobla (1956-2012). Web: terra ferida.cat

Fig. 25. BARTOMEU CABOT. *Tipografia de Taller Ilunàtic*, 2008. Web: 40putes.com

Fig. 26. BARTOMEU CABOT. Fragment de *Exhort exhibicionista*, 1991. Web: tallerllunatic.blogspot.com.es

Fig. 27. BARTOMEU CABOT. *Cul cagant Jesucrist*, 1992. Web: tallerllunatic.blogspot.com.es

Fig. 28, 29, 30, 31. LLUÏSA FEBRER. Portada, pàg. 6, contraportada i pàg. 8 de *Boixar or die*, 2015.

Fig. 32. LLUÏSA FEBRER. Fragment de la pàg. 3 de *Boixar or die*, 2015.

Fig. 33. LLUÏSA FEBRER. Cartell pel concert d'Ennigulart jazz, 2017.

Fig. 34. LLUÏSA FEBRER. Fragment de *Tot és culpa teva*, 2017.

Fig. 35. LLUÏSA FEBRER. Fragment del cartell de l'exposició a *Ratacorner*, 2017.

Fig. 36. LLUÏSA FEBRER. *Les amants*, 2017.

Fig. 37. Siurell en forma de dimoni. Web: mallorcamola.wordpress.com

Fig. 38. LLUÏSA FEBRER. Detall de la pàg. 1 de *Boixar or die 2*, 2017.

Fig. 39. Indumentària típica del ball de bot. Imatge extreta de la pàgina de Facebook de l'Associació de xeremiers d'urbanitzacions de Lluçmajor.

Fig. 40. Demostració de ball de bot. Imatge extreta de la pàgina de Facebook de l'Escola de ball de bot de Cala d'Or.

Fig. 41. JUAN C. FERNANDEZ. Fotografia dels xeremiers de l'Escola de ball de bot de Calabruix. Web: ebcalabruix.balearweb.net

Fig. 42. MIQUEL RIUTORT. Reportatge d'unes matances, 2012.
Web: miquelriutort.blogspot.com.es

Fig. 43. LLUÏSA FEBRER. Pàgina 10 de *Boixar or die 2*, 2017.

Fig. 44. Imatge d'una auto-penetració. Web: tecnicasdemasturbacion.com

Fig. 45. LLUÏSA FEBRER. Detall de la pàg. 7 de *Boixar or die 2*, 2017.

Fig. 46, 47. LLUÏSA FEBRER. Esbossos de les pàg. 9 i 1 de *Boixar or die 2*, 2017.

Fig. 48. Portada de *Lesbian Love #38*, ca. 1983. Web: adultload.ws

Fig. 49. LLUÏSA FEBRER. Esbós de la contraportada de *Boixar or die 2*, 2017.

Fig. 50. LLUÏSA FEBRER. Contraportada de *Boixar or die 2*, 2017.

Fig. 51. LLUÏSA FEBRER. Revistes *Boixar or die 2*, 2017.

Fig. 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58. LLUÏSA FEBRER. Pàgines 1, 2, 4, 5, 8, 6 i 9 de *Boixar or die 2*, 2017.

Fig. 59. MIQUEL FERRER. Cartell de la presentació de *Boixar or die 2*, 2017.

Fig. 60. Escenari de la presentació de *Boixar or die 2*, 2018.

Fig. 61, 62. Fotografies de Lluïsa Febrer durant la presentació de *Boixar or die 2* a la llibreria Ratacorner, 2018.

Fig. 63, 64. Imatges de les pàgines 3 i 46 de l'entrevista de C. Ferrer al diari *Última Hora*. 09/01/18.